

**KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A 2017. ÉVBEN KEZDŐDŐ ADÓÉVI ÁLLANDÓ JELLEGŰ IPARÚZÉSI
TEVÉKENYSÉG UTÁNI IPARÚZÁS ADÓ-BEVALLÁSI NYOMTATVÁNYHOZ
AZ IPARÚZÉSIADÓ-BEVALLÁS BENYÚJTÁSÁRA KÖTELEZETTEK KÖRE**

Ezt a bevallási nyomtatványt azoknak kell benyújtaniuk, akik/amelyek az iparűzési adó alanyának minősülnek és a székhelyük, telephelyük szerinti települési önkormányzat az iparűzési adót bevezette.

Az iparűzési adó alanyának tekintendők a gazdasági tevékenységet saját nevében és kockázatára haszonszerzés céljából, üzletszerűen végző

- egyes - vállalkozási tevékenységet végző - magánszemélyek,
- jogi személyek, ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt lévő jogi személyeket is,
- az egyéni cégek, az egyéb szervezetek, ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt lévő egyéni cégeket, egyéb szervezeteket is.

Adóalany a Polgári Törvénykönyv szerinti bizalmi vagyonkezelési szerződés alapján kezelt vagyon is.

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) alapján a következő magánszemélyek minősülnek iparűzési adóalanynak (vállalkozónak):

- az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény szerinti **egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő magánszemély**, az említett nyilvántartásban rögzített tevékenysége(i) tekintetében azzal, hogy nem minősül egyéni vállalkozónak az a magánszemély, aki
 - a) az ingatlan-bérbeadási,
 - b) a szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló kormányrendelet szerinti egyéb szálláshely-szolgáltatási tevékenységből származó bevételére az önálló tevékenységből származó jövedelemre, vagy a tételes átalányadózásra vonatkozó rendelkezések alkalmazását választja, kizárólag a választott rendelkezések szerinti adózási mód alapjául szolgáló bevételei tekintetében
- a **közjegyző** a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében; (kivéve, amennyiben e tevékenységét közjegyzői iroda tagjaként folytatja);
- az **önálló bírósági végrehajtó** a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét végrehajtói iroda tagjaként folytatja);
- az **egyéni szabadalmi ügyvivő** a szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében;
- az **ügyvéd** az ügyvédekéről szóló 1998. évi XI. törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét ügyvédi iroda tagjaként vagy alkalmazott ügyvédként folytatja);
- a **szolgáltató állatorvosi tevékenység** gyakorlására jogosító igazolvánnyal rendelkező magánszemély e tevékenysége tekintetében;

- a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: személyi jövedelemadóról szóló törvény, vagy SZJA) szerinti **mezőgazdasági őstermelő**, feltéve, hogy az őstermelői tevékenységből származó bevétele az adóévben a 600 000 Ft-ot meghaladta.

Az adóalanyt azon településeken terheli állandó jellegű iparüzési tevékenység utáni adókötelezettség, így bevallás-benyújtási kötelezettség, ahol székhelye, illetőleg telephelye található. A székhely és a telephely azonosítása kapcsán a Htv. rendelkezéseiből kell kiindulni.

Székhelynek tekintendő belföldi szervezet esetében az alapszabályában (alapító okiratban), a cégbejegyzésben (bíróági nyilvántartásban), az egyéni vállalkozó esetében az egyéni vállalkozók nyilvántartásában ekként feltüntetett hely, a magánszemélyek esetében az állandó lakóhely. A külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe vonatkozásában a székhely alatt a cégbejegyzésben a fióktelep helyeként megjelölt helyet kell érteni. A Ptk. szerinti bizalmi vagyonkezelési szerződéssel létrejött vagyontömeg, mint adóalany esetén székhelynek számít a bizalmi vagyonkezelő székhelye, lakóhelye.

Telephelynek minősül az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye - függetlenül a használat jogcímétől -, ahol részben vagy egészben iparüzési tevékenységet folytat, azzal, hogy a telephely kifejezés magában foglalja különösen a gyárat, az üzemet, a műhelyt, a raktárt, a bányát, a kőolaj- vagy földgázkutató, a vízkutató, a szélerőművet (szélkereket), az irodát, a fiókot, a képviselőt, a termőföldet, a hasznosított (bérbe vagy lízingbe adott) ingatlant, az ellenszolgáltatás fejében igénybe vehető közutat, vasúti pályát.

Telephely a villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamos energia elosztó hálózati engedélyes, továbbá a földgázellátásról szóló törvény szerinti közüzemi szolgáltató, földgázkereskedő és földgázelosztói engedélyes esetén azon önkormányzat illetékességi területe, ahol villamos energia vagy földgáz értékesítése, illetve a villamos energia vagy földgáz elosztása a végső fogyasztó, a végső felhasználó részére történik, feltéve, hogy a földgáz, villamos energia értékesítéséből, elosztásából eredő árbevétel az adóalany összes árbevételének 75%-át meghaladja.

A vezetékek nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozónak (az a vállalkozó, melynek nettó árbevétele legalább 75%-ban a TEÁOR'08 61.2 számú vezetékek nélküli távközlési tevékenységből ered) 2014. évtől két telephelye van. Egyfelől „hagyományos” telephelyet eredményez számára az olyan állandó, ingatlanjellegű üzleti létesítménye - függetlenül a használat jogcímétől -, ahol részben vagy egészben iparüzési tevékenységet folytat (pl. iroda, üzlet). Másfelől telephelye azon önkormányzat illetékességi területe is, ahol az utólag fizetett díjú távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetőjének - az adóév első napja szerinti állapot szerint - számlázási címe van.

Vezetékes távközlési szolgáltató esetén telephelynek az előfizető számára nyújtott (vonalas) szolgáltatás helye szerinti település minősül. Ha a távközlési szolgáltató egyszerre nyújt vezetékek nélküli és vezetékes távközlési szolgáltatást, akkor a telephely meghatározása során mindkét szempontot (vezetékek nélküli távközlési szolgáltatás esetén az előfizető címe, illetve vezetékes távközlési szolgáltatás esetén a szolgáltatásnyújtás helye szerint) figyelembe kell venni.

Távközlési szolgáltatásnak minősül, ha a vállalkozó összes nettó árbevételének legalább 75%-a távközlési tevékenységből (TEÁOR'08 61) származik.

Telephelynek számít a TEÁOR szerinti építőipari tevékenység folytatásának, illetőleg természeti erőforrás feltárásának, kutatásának helye szerinti település egésze, feltéve, hogy a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett e tevékenységek időtartama adóéven belül a 180 napot meghaladta. Ha a vállalkozó ilyen jellegű tevékenységet végez és annak időtartama a településen előreláthatóan a 180 napot meghaladja, akkor már a tevékenységvégzés kezdetén, mint állandó jellegű tevékenységet végzőként jelentkezhetsz be, azaz létrehozhat telephelyet.

A Ptk. szerinti bizalmi vagyonkezelési szerződéssel létrejött vagyontömeg, mint adóalany esetén telephely a vagyontömegben lévő, hasznosított ingatlan fekvési helye.

Az iparüzési adóbevallást az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvényben (a továbbiakban: Art.), illetve a Htv-ben meghatározott időpontig az iparüzési adót működtető, székhely, telephely szerinti település önkormányzati, fővárosban a fővárosi önkormányzati adóhatósághoz kell benyújtani! Az iparüzési adóbevallás – elektronikus úton – benyújtható az önkormányzati adóhatósághoz az állami adóhatóságon keresztül is [Htv. 42/D. §].

A BEVALLÁSBENYÚJTÁSI KÖTELEZETTSÉG TELJESÍTÉSÉNEK MÓDJA

Az adóbevallás benyújtható közvetlenül a székhely, telephely szerinti önkormányzati adóhatósághoz elektronikus úton, illetve egyes adóalanyok papíralapon is nyújthatnak be bevallást. Az iparüzési adóbevallás az állami adóhatóságon keresztül is – kizárólag elektronikus úton – benyújtható [Htv. 42/D. §].

Az önkormányzati adóhatósághoz közvetlenül benyújtott bevallás

Az adóbevallás elektronikus úton való benyújtása az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: Eüsztv.) és az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény szabályai alapján teljesítendő.

Az Eüsztv. alkalmazásában gazdálkodó szervezet [Eüsztv. 1. § 23. pont] – ide értve az egyéni vállalkozót is – bevallás-benyújtási kötelezettségét az Eüsztv-ben meghatározott módon – elektronikus úton – köteles teljesíteni az önkormányzati adóhatóságok által rendszeresíthető bevallási, bejelentési nyomtatványok tartalmáról szóló 35/2008. (XII. 31.) PM-rendelet (a továbbiakban: PM-rendelet) szerinti, s az adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon.

Az elektronikus ügyintézés az Önkormányzati Hivatali Portálon keresztül a <https://ohp-20.asp.lgov.hu/nyitolap> érhető el.

Az elektronikus nyomtatvány kitöltésében segítséget nyújt az általános kitöltési útmutató, valamint a keretprogram használatához a kitöltés során a felső menüsorban található „További műveletek” menüpontban található „súgó”.

Az **Eüsztv. szerinti elektronikus ügyintézésre nem kötelezett** mezőgazdasági őstermelő, lakásszövetkezet, valamint az adószámmal nem rendelkező egyesület, alapítvány az iparüzési adóbevallást a PM-rendelet szerinti „központi” nyomtatványon vagy az önkormányzati adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon, papír alapon is teljesítheti.

Az állami adóhatóságon keresztül benyújtott bevallás

Az adózó a 2017. évben kezdődött adóévre vonatkozó állandó jellegű helyi iparüzési adóról szóló adóbevallási kötelezettségét – ideértve az állami adóhatósághoz, legkorábban a 2016. évben kezdődött adóévről benyújtott adóbevallás kijavítását és az önellenőrzéssel való helyesbítést – a PM rendelet szerinti bevallási nyomtatványon az **állami adóhatóságon keresztül** elektronikus úton, az **általános nyomtatványkitöltő (ÁNYK) program használatával** is teljesítheti.

A bevallás-benyújtás módjától függetlenül a Htv. 9. §-a értelmében helyi adóügyben, így iparüzési adóügyben is az az önkormányzati adóhatóság jár el első fokon, amelynek önkormányzata a helyi iparüzési adót bevezette, így iparüzési adóügyben hatósági eljárásra, adózói tájékoztatásra csak az önkormányzati adóhatóság jogosult és kötelezett.

Az adózó az önkormányzat rendeletében rögzített adótényállási elemekről (ide értve különösen az adó mértékét, az önkormányzat döntése szerinti rendeleti adóelőny-szabályokat), illetőleg az első fokon eljáró önkormányzati adóhatóság elérhetőségi információiról a Magyar Államkincstár e célra fenntartott honlapján (<https://hakka.allamkincstar.gov.hu>) oldalán tud részletesebben tájékozódni. A Magyar Államkincstár az e célra fenntartott honlapját havi rendszerességgel frissíti.

Helyi iparüzési adó kérdésben a Tabi Közös Önkormányzati Hivatalnál az alábbi elérhetőségeken nyújtanak tájékoztatást:

ügyfélfogadás helye	8660 Tab, Kossuth L. u. 49.
telefonszám	84/525-938
e-mail cím	ado@tab-ph.hu
ügyfélfogadási idő	Hétfő: 8.00-11.00 12.00-16.00
	Kedd: nincs ügyfélfogadás
	Szerda: 8.00-11.00 12.00-16.00
	Csütörtök: nincs ügyfélfogadás
	Péntek: 8.00-12.00

2017. évi adóévre a helyi iparűzési adóról szóló Bábonymegyer Község Önkormányzata képviselő-testületének 14/2003. (XI. 28.) rendelete rendelkezik a helyi iparűzési adó szabályairól.

A BEVALLÁSI NYOMTATVÁNY EGYES SORAI

Előlap

Az előlapon a beküldő adatainak értelem szerű kitöltése szükséges. A nyomtatványkitöltő program az ügyfélkapun történő bejelentkezés esetén automatikusan kitölti. A beküldő adatainál csak az elektronikus kapcsolattartás engedélyezését, valamint az e-mail címre vonatkozó adatokat kell megadni.

Felhívjuk a figyelmet, hogy amennyiben képviselőként, és nem saját nevében nyújtja be a bevallást, és nincs az önkormányzati adóhatósághoz állandó képviseleti meghatalmazás benyújtva, úgy kérjük az Adóügy ágazat általános nyomtatványok között a „Meghatalmazás önkormányzati adóügyekben” megnevezésű nyomtatványt is töltsse ki, annak érdekében, hogy képviselőként érvényesen el tudjon járni.

Főlapok

I. A bevallás jellege

Az Art. többféle esetben ír elő bevallás-benyújtási kötelezettséget. A bevallási nyomtatvány egyes (1 - 13.) pontjaiban a bevallás jellegét kell megjelölni.

- 1. ÉVES BEVALLÁS** melletti négyzetbe X-et kell tenni, ha a vállalkozást a (teljes) 2017. adóévben iparűzési adókötelezettség terhelte, továbbá akkor is, ha az iparűzési adókötelezettség a 2017. adóév közben keletkezett (év közben vezette be az adót az önkormányzat vagy az adózó év közben kezdte tevékenységét) és az adókötelezettség fennállt 2017. december 31-én is. Ha teljes évben fennállt az adókötelezettség, akkor a II. pontban a „Bevallott időszak” sorban 2017. január 1. naptól 2017. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni, ha az adókötelezettség év közben keletkezett, akkor az adókötelezettség kezdő napjától 2017. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni. Például: ha a vállalkozás 2017. április 1-én létesített a településen telephelyet (vagy keletkezett telephelye), vagy az adót az önkormányzat ettől az időponttól kezdődően vezette be, akkor a bevallási időszak 2017. április 1-től 2017. december 31-ig tart. Év közben kezdő vállalkozó esetén az I. 5. pontban is jelölni kell e tényt. A bevallást – a Htv. 39/B. § (3) bekezdése szerinti egyszerűsített adóalap-megállapítást alkalmazó kata-alany kivételével – az adóév utolsó napját követő ötödik hónap utolsó napjáig, a naptári évvel azonos üzleti éves adózónak május 31-ig kell benyújtani!

Azon adózóknál, amelyek a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: számviteli törvény) alapján a naptári évtől eltérő üzleti évet választották, szintén az adóév utolsó napját követő ötödik hónap utolsó napjáig kell az éves bevallást benyújtani. Ezt a tényt a 4. pontban is jelölni kell. A bevallási időszak ebben az esetben értelemszerűen az adóév (üzleti év) első és utolsó napja közötti időszakot jelenti, amely 12 hónapra terjed ki, kivéve az áttérés évét. Ez utóbbi esetben az adóév első napja az áttérés napjával, az utolsó napja pedig a választott mérlegforduló-nappal egyezik meg.

2. **„ZÁRÓ” BEVALLÁS** alatt érteni kell az Art. 33. § (3), (6), illetve (12) bekezdésében foglalt eseteket, valamint a helyi adó specifikumából adódóan csak az adott település szintjén megszűnő adókötelezettség eseteit és az egyszerűsített adóalap-megállapítás változása miatti sajátos eseteket. Bevallást kell benyújtani, ha az adózó átalakul (társasági formát vált), egyesül, szétválk, vagy felszámolását, végelszámolását, kényszertörlesztését rendelték el, vagy az egyéni vállalkozó tevékenységét szünetelteti, vagy adóköteles tevékenységét az adózó megszünteti, továbbá az Art-ban foglalt egyéb esetekben és a III. 9.-16. pontok szerinti esetekben. A záró bevallás benyújtásának okát a III. pontban, a megfelelő rubrikában kell jelölni. A II. pontban meg kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik. A bevallás benyújtásának időpontjára az Art. 33. § (4)-(6), illetve (12) bekezdésben foglaltak, illetve az „általános” szabály (adóév utolsó napját követő ötödik hónap utolsó napja), valamint a Htv. 39/A. §-ban és a 39/B. §-ban foglalt szabályok az irányadók.

Abban az esetben, ha az adózó adókötelezettsége egy adott önkormányzat illetékességi területén azért szűnik meg, mert székhelyét más településre áthelyezi vagy telephelyét megszünteti, de más település(ek)en az adókötelezettség továbbra is fennáll, akkor az adóévben fennálló adókötelezettség időtartamáról szóló bevallást csak az adóév utolsó napját követő ötödik hónap utolsó napjáig (napközi évvel azonos üzleti éves adózó esetén az adóévet követő év május 31-éig) kell benyújtani, kivéve, ha még a székhelyáthelyezés, telephely-megszüntetés évében az adózó más okból az Art. szerinti záró bevallásbenyújtására kötelezett. Ebben az esetben az éves bevallás és a záró bevallás melletti négyzetbe is egyaránt X-et kell tenni, a II. pontban pedig az adóévben a településen fennálló adókötelezettség időtartamát is meg kell jelölni. A III. pont alatt pedig külön kell jelezni a székhelyáthelyezés (III. 9. pont), telephely-megszüntetés (III. 10. pont) tényét.

Annak a vállalkozónak, aki az egyszerűsített vállalkozói adó (eva) alanya és az iparüzési adóban az eva- alanyokra vonatkozó egyszerűsített adóalap megállapítást választotta, de év közben az eva alanyisága megszűnt, az adóév első napjától az eva-alanyiság utolsó napjáig terjedő időszokról (melyet jelölni kell a II. pontban) évközi bevallást kell benyújtania az eva bevallás benyújtásával egyidejűleg. Ilyen esetben - ha az iparüzési adóalanyiság egyébként nem szűnik meg - a I. 1. sor és 2. sor melletti négyzetbe, továbbá a III. 11. sor melletti négyzetbe is X-et kell tenni.

Ha a vállalkozó év közben válik a kisadózó vállalkozók tételes adójának (kata) alanyává és az iparüzési adóban a tételes adóalap szerinti megállapítást választja, akkor az adóév első napjától, a kata alanyiság kezdő napját megelőző napig számított időszokról - az általános szabályok szerint, az adóévet követő év május 31-ig - (záró) bevallást kell benyújtani, ebben

el kell számolni a tört évi adókötelezettséggel. Ebben az esetben a III. 13. sorban kell a záró bevallás benyújtásának okát jelölni.

Ha a kisvállalati adó (kiva) alanyának minősülő vállalkozó kiva alanyisága a tárgyévben bármely ok miatt megszűnik, akkor csak a kiva alanyiság adóévben fennálló időszakára választhatja a kiva alanyokra vonatkozó egyszerűsített adóalap-megállapítást. Ebben az esetben évközi bevallást kell benyújtani ezen időszakról, mégpedig a beszámolókéészítésre nyitva álló határnapig (a kiva alanyiság megszűnésével, mint mérlegforduló-nappal önálló üzleti év végződik). A vállalkozó-bevallásbenyújtással egyidejűleg (a bevallási nyomtatványon) köteles előleget is bevallani, mégpedig a kisvállalati adóalanyiság megszűnését követő naptól az azt követő adóév első félévének utolsó napjáig terjedő időszakra. (Az adóév hátralévő részéről szóló bevallást az általános szabályoknak megfelelően, az adóévet követő év május 31-ig kell teljesíteni.) A kiva alanyiság megszűnése esetén e tény a III. 14. pontban kell jelölni.

A III. 16. sorba annak az adózónak kell X-et tennie, aki/amely kata alanyként a 2017. adóévre az általános szabályok szerint vagy a nettó árbevétel 80%-ában állapítja meg az adóalapot és 2018. február 15-ig (változás-bejelentési nyomtatványon) arról nyilatkozott, hogy a 2018. adóévtől tételes adóalap szerinti fizeti meg az iparüzési adót. Továbbá azon adózónak is kell X-et tennie ebbe a sorba 2018. január 15-ig teljesített változás-bejelentés mellett, amely a naptári évtől eltérő üzleti évről visszatér a naptári évre. Ezen esetekben a speciális záró bevallási okot is be kell írni.

- 3. ELŐTÁRSASÁGI BEVALLÁST** a jogelőd nélkül alakuló gazdasági társaságnak, egyesülésnek, szövetkezetnek, erdőbirtokossági társulatnak, közhasznú társaságnak kell benyújtani az előtársasági időszak alatti vállalkozási tevékenységről. A II. pontban az előtársasági létforma alatti adókötelezettség időtartamát kell megjelölni. Az előtársasági időszaknak a jogelőd nélkül alakuló szervezet társasági, társulati szerződése (alapító okirata, alapszabálya) ellenjegyzésének, illetőleg közokiratba foglalásának napjától a cégjegyzékbe való bejegyzésének, vagy a cégbejegyzési kérelem jogerős elutasításának, vagy a cégbejegyzési eljárás megszüntetésének napjáig terjedő időtartam minősül.

A bevallást ezen esetben addig az időpontig kell benyújtani, ameddig a számviteli törvény alapján a beszámoló készíthető (jellemzően az előtársasági időszak utolsó napját követő 90 napon belül). Ha az előtársaság kérelmét jogerősen elutasították, vagy azt visszavonja, akkor az I. 3. sorba és a III. 8. sorba is X-et kell tenni.

- 4.** A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó ezen minőségét jelzi ebben a sorban amellet, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.
- 5.** Az év közben - akár jogelőd nélkül, akár a településen - kezdő vállalkozó ezt a tény a sorban lévő kockában jelzi, amellet, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.
- 6.** A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó esetében az áttérés éve egy adóév, de annak hossza mindig kevesebb, mint 12 hónap. Ennek tényét itt kell jelölni. (Emellet az éves bevallás benyújtásának jellegét az I. 1. rovatban is jelölni kell. A bevallási időszaknál pedig az áttérés időszakát, mint önálló adóévet kell feltüntetni.)

7. A személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott mezőgazdasági őstermelő - amennyiben a Htv. alkalmazásában vállalkozónak minősül - ezt a tényt ebben a rovatban lévő kockában jelzi, azzal, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.
8. A Htv. 41. § (8) bekezdés alapján, a közös őstermelői igazolványban adószámmal rendelkező őstermelő (adózó), családi gazdálkodó bevallásának jelölése. E négyzetbe akkor kell X-et tenni, ha a közös őstermelői igazolvánnyal rendelkezők, a családi gazdaság tagjai abban állapodnak meg, hogy adóbevallási kötelemüket nem külön-külön, hanem közösen, az adószámmal rendelkező őstermelő, családi gazdálkodó nevén és bevallásában teljesítik. Ezen adózási mód nem kötelező, azonban választása esetén a „J” jelű lapot is ki kell tölteni, a IV. részben pedig jelölni kell a „J” jelű lap kitöltését.
9. Ebben a rovatban kell jelezni, ha a vállalkozó építőipari tevékenységet folytat, természeti erőforrást tár fel vagy kutat, s a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama az önkormányzat illetékességi területén az adóévben a 180 napot meghaladja és ezért a tevékenység végzésének helye telephelynek minősül, amellet, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.
10. Abban az esetben, ha a kata alanya a helyi iparüzési adóban az adóévre az adóalap tételes összegben való (egyszerűsített) megállapítását választotta, akkor főszabály szerint - bizonyos esetektől eltekintve – bevallás-benyújtási kötelezettség nem terheli. Bevallást kell azonban ezen adóalanyoknak benyújtania [Htv. 39/B. § (6) bekezdés]:
 - ha az adóévben a kata alany adófizetési kötelezettsége (pl. 60 napot meghaladó keresőképtelenség miatt) szünetelt és a vállalkozó több iparüzési adót fizetett, mint amennyit az adókötelezettség időszakára fizetnie kellett volna,
 - a kata alany a foglalkoztatásnövelés miatti törvényi adóalap-mentességet vagy a települési önkormányzat által rendeletben biztosított adómentességet/kedvezményt kíván utólag igénybe venni vagy az építőipari tevékenység kapcsán megfizetett átalányadó, illetőleg a költségként/ráfordításként elszámolt e-útdíj összegével csökkenteni kívánja az állandó jellegű tevékenységéhez kapcsolódó adófizetési kötelezettségét. (Ezekben az esetekben a bevallást az adóévet követő év január 15-ig kell benyújtani.)
11. A Htv. 39/E. §-a tartalmazza a szabályozott ingatlanbefektetési társaságokra, e társaságok elővállalkozására, projektársaságára vonatkozó sajátos, mentességi szabályokat. A szabályozott ingatlanbefektetési társaságról szóló törvény (a továbbiakban: Szit. tv.) szerinti szabályozott ingatlanbefektetési társaság, a Szit. tv. szerinti szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozás, valamint említettek projektársasága e rovatba tesz X-et, amellet, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is feltünteti.
12. A Htv. 39/F. §-a rendelkezik a beszerző, értékesítő szövetkezetek mentességéről. Ha a szövetkezet adóalany megfelel a Htv. 52. §-a 34. pontja szerinti fogalomnak (az a szövetkezet, amelynek nettó árbevétele legalább 95%-ban tagjai részére történő értékesítésből vagy tagjai termékeinek értékesítéséből származik), akkor e törvényi mentességet igénybe veheti, amely azonban csekély összegű állami támogatásnak, ún. de minimis támogatásnak minősül.

A mentesség igénybevételének tényét e négyzetben kell jelölni, az adózó ezzel elismeri a mentesség érvényesítésére való jogosultságát.

- 13.** Azon adózónak kell e rovatba X-et tennie, aki/amely a már benyújtott adóbevallását - az adózás rendjéről szóló törvény alapján - önellenőrzéssel (utólag) helyesbíteni kívánja. A korábbi adóbevallását helyesbítő adózónak az ellenőrzött adóévi bevallási nyomtatvány főlapját és kapcsolódó betétlapjait az új adatokra figyelemmel úgy kell helyesbíteni, hogy a bevallás valamennyi releváns (nem csak a változó) sorát ki kell töltenie. Ebben az esetben a II. részben a „Bevallott időszakban” kell jelölni azon adóév kezdetét és végét, amelyre a helyesbítés vonatkozik.

II. Bevallott időszak

Itt kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik, az I. pontban foglaltak alapján.

III. A záró bevallás benyújtásának oka

A záró bevallás (I. 2. sor) benyújtásának okát kell jelölni a megfelelő kockában, az I. pontban említettek szerint.

IV. Bevallásban szereplő betétlapok

A bevallási nyomtatványhoz különböző betétlapok tartoznak. A bevallás teljességéhez a vonatkozó betétlapokat is - a tevékenység jellegének megfelelően - ki kell tölteni. Az „**A**”-tól „**D**”-ig terjedő betétlapok a nettó árbevétel levezetését tartalmazzák. **Ezek közül csak egyet** - a vállalkozásra irányadó betétlapot - **kell kitölteni** és benyújtani az adóhatósághoz. Az „**A**”-tól „**D**”-ig terjedő betétlapok **egyikét sem kell kitölteni** a következő - rá vonatkozó - egyszerűsített iparűzési adóalap-megállapítást választó:

- a) személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózónak,
- b) eva-alanynak,
- c) kata-alanynak,
- d) kisvállalati adóalanynak.

Az „**A**” jelű betétlapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Ide tartozik minden iparűzési adóalany, amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak, továbbá amely éves beszámolóját nem a nemzetközi számviteli standardok (IFRS) figyelembevételével készíti el. Ki kell tölteni az „A” jelű betétlapot annak az adóalanynak is, akinek/ amelynek nettó árbevétele az adóévben a 8 millió forintot nem haladja meg és az adóalap egyszerűsített, a nettó árbevétel 80%-ában való megállapítását választja, függetlenül attól, hogy esetlegesen a személyi jövedelemadó szerinti átalányadózónak, eva-alanynak, kata alanyak vagy a kisvállalati adó alanyának minősül.

Nem kell ezt a lapot kitölteni az egyszerűsített iparűzési adóalap-megállapítást választók közül:

- a) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózóknak, ha a rájuk vonatkozó

egyszerűsített adóalap-megállapítást alkalmazzák; b) azon eva-alanyoknak, akik az egyszerűsített vállalkozói adóalapjuk 50%-ában állapítják meg adójukat; c) azon kata alanyoknak, akik tételes adóalap szerinti adómegállapítást választottak, d) azon kisvállalati adóalanyoknak, amelyek a kisvállalati adó 1,2- szeresében állapítják meg iparűzési adóalapjukat.

A **„B” jelű** betétlapot a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti hitelintézeteknek és pénzügyi vállalkozásoknak kell kitölteni.

A **„C” jelű** betétlapot a biztosítóknak kell kitölteni.

A **„D” jelű** betétlapot a befektetési vállalkozásoknak kell kitölteni.

Az **„E” jelű** betétlapot azoknak a vállalkozásoknak kell kitölteni, amelyek eladott áruk beszerzési értéke és/vagy közvetített szolgáltatások értéke címen kívánják csökkenteni a nettó árbevételt a helyi iparűzési adóalap kiszámítása során. Nem kell kitölteni az „E” jelű betétlapot bármely, egyszerűsített adóalap- megállapítást választó adóalanyok.

Az **„F” jelű** betétlapot az adóalap-megosztással összefüggésben kell kitölteni, annak, aki székhelyén kívül legalább egy településen telephellyel rendelkezik, azaz adóalap-megosztásra kötelezett.

A **„G” jelű** betétlapot azoknak az adózóknak kell kitölteni, akiknek túlfizetése vagy fennálló köztartozása van. A „G” jelű betétlap a túlfizetésről szóló nyilatkozat tételre és más adóhatóságnál fennálló köztartozások megnevezésére szolgál.

A **„H” jelű** betétlapot azoknak az adózóknak kell kitölteniük, akik/amelyek a korábbi adóévre már benyújtott adóbevallásukat - az Art. 49. §-a alapján - utólag önellenőrzéssel helyesbíteni kívánják.

Az **„I” jelű** betétlapot azon adóalanyoknak kell kitölteni, amelyek éves beszámolójukat az IFRS-ek szerint készítik. Az „A”-„D” jelű betétlapokat nem kell kitölteni azon vállalkozásoknak, melyek az „I” jelű lap kitöltésére kötelezettek. Szükséges azonban az „E” jelű betétlap kitöltése.

A **„J” jelű** betétlapot azon, közös őstermelői igazolvánnyal rendelkező adóalanyoknak, családi gazdaság tagjainak (adóalanyoknak) kell kitölteniük, akik az adóévi iparűzési adókötelezettségüket úgy kívánják teljesíteni, hogy a közös őstermelői, családi gazdaságban folytatott tevékenység-végzésből származó teljes iparűzési adóalapot az adószámmal rendelkező őstermelő, családi gazdálkodó vallja be. A közös őstermelői igazolvánnyal rendelkező többi őstermelőnek, illetve a családi gazdaság többi tagjának ebben az esetben nem kell külön-külön iparűzési adóbevallást benyújtaniuk. Ezen betétlapon azonban nyilatkozni kell ezen egyszerűsített adóbevallási mód alkalmazásáról.

V. Azonosító adatok

Az adózó azonosításához szükséges adatokat értelemszerűen kell kitölteni.

VI. Az adó alapjának egyszerűsített meghatározási módját választók nyilatkozata

Az egyszerűsített iparűzési adóalap-megállapítás a főszabálytól [Htv. 39. § (1) bekezdés] eltérő, egyszerűbb adóalap-megállapítást jelent. Tekintve, hogy a főszabályhoz képest más módon történik az adóalap- megállapítás, erről az adóalanyoknak külön nyilatkozniuk kell.

Az iparűzési adó alapjának egyszerűsített meghatározási módjával az alábbi adózók élhetnek a 2017. adóévre:

- a) a 2017. teljes adóévben a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózó vállalkozó,
- b) az egyszerűsített vállalkozói adó alanya,
- c) a kisadózó vállalkozások tételes adójának alanya,
- d) azon egyéb iparűzési adóalany, akinek/amelynek a nettó árbevétele az adóévben - 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással számítva időarányosan - a 8 millió Ft-ot nem haladta meg,
- e) a kisvállalati adó alanya.

Az a) esetben az iparűzési adóalap összege a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadó alap 20%-kal növelt (1,2-vel szorzott) összege, de legfeljebb a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti bevétel 80%-a. A b) esetben a vállalkozási szintű iparűzési adóalap az eva alapjának 50%-a. A c) esetben a tételes adóalap szerinti adózó kata alany iparűzési adóalapja székhely, illetve telephely településenként 2,5-2,5 millió forint. A d) esetben az iparűzési adóalap összege a nettó árbevétel 80%-a (0,8-cal szorzott összege). Az e) esetben az adó alapja a kisvállalati adó alapjának 20%-kal növelt (1,2-vel szorzott) összege.

A Htv. szerinti egyszerűsített adóalap-meghatározás választásakor nem kell kitölteni a VII. 2-5. sorokat, valamint a fentebb említett a)-c) és e) esetben (átalányadózó, eva-alany, tételes adóalap szerint adózó kata-alany, kisvállalati adó alanya esetén), az „A”, az a)-e) esetekben az „E” jelű betétlapokat. A tételes adóalap szerinti adózó kata-alannak a VII. 1. sorát sem kell kitöltenie.

A kisadózó vállalkozások tételes adójának hatálya alá tartozó jogalany az iparűzési adó alapját egyébiránt háromféle módon állapíthatja meg:

- az általános szabályok szerint [Htv. 39. § (1) bek.] ekkor nem kell külön nyilatkozatot tennie a bevallási nyomtatványon,
- a nettó árbevétel 80%-ában [c) pont] erről nyilatkozik a bevallási nyomtatvány főlap VI. pont c) alpontnál X tétellel,
- tételes adóalap szerint (székhely, illetve telephely településenként 2,5-2,5 millió forint adóalap alapján) adózik, ezen adóalap-megállapítási mód adóévre történt választásáról a korábban benyújtott bejelentkezésében, illetve változás-bejelentésében már nyilatkozott, ezért az adóbevallásban ismételt nyilatkozatétel nem terheli.

VII. Az adó kiszámítása

A VII. 1. sorban kell feltüntetni:

- a) az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó átalányadózó esetén az átalányadó alapját, a VII. 6. sorban pedig az átalányadó 1,2-vel szorzott összegét, azaz az iparűzési adó alapját;
- b) az eva alanya esetén az eva alapját, a VII. 6. sorban pedig az eva-alap felét, azaz az iparűzési adó alapját;
- c) a tételes adóalap szerint adózó kata-alannak az 1. sort üresen kell hagynia, míg a VII. 6. sorban székhelye és valamennyi telephelye után 2,5 millió forintot. Ha valamely - székhely, telephely szerinti - önkormányzat illetékességi területén az adóalany adókötelezettsége nem

- állt fenn a teljes évben (pl. telephelynyitás, telephely megszüntetése, székhelyáthelyezés miatt), akkor az adott település esetén a 2,5 millió forint naptári napokkal arányos részének megfelelő együttes összeget;
- d) a nettó árbevétel 80%-ában való egyszerűsített adóalap-megállapítást választó bármely - 8 millió forintot meg nem haladó nettó árbevételű - vállalkozó esetén az „A” jelű betétlapon levezetett (kiszámított) nettó árbevétel összegét, a VII. 6. pont alatt pedig a nettó árbevétel 80%-ának, azaz az adóalap összegét,
 - e) az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó kisvállalati adó alanyának a kisvállalati adó alapjának összegét, a VII. 6. sorban pedig ennek 1,2-szel szorzott összegét, azaz az iparűzési adó alapját.

1. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozás egészének szintjén képződő Htv. szerinti nettó árbevétel összegét, függetlenül attól, hogy az adóalany tevékenységét hol (mely településen, belföldön vagy külföldön) végzi. A nettó árbevétel-elemek részletezése és azok értelmezése a vonatkozó betétlapon található. A vállalkozási szintű nettó árbevételt a vonatkozó betétlapon kell levezetni. Ezért elsőként a vonatkozó betétlap 1. sorát, illetve az annak meghatározásához szükséges alsorokat kell kitölteni! Az adott betétlapon szereplő (kiszámított, összegző) 1. sor összegét kell itt feltüntetni.

Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó adóalanyoknak ezt a sort a VI. pontban leírtak szerint kell kitölteni, azzal, hogy az „A” jelű betétlapot csak annak a vállalkozásnak kell kitölteni, akinek nettó árbevétele az adóévben - 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással számítva időarányosan - a 8 millió forintot nem haladja meg és a nettó árbevétel 80%-ában (egyszerűsítetten) kívánja megállapítani az iparűzési adó alapját.

2. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozási szintű, levonható eladott áruk beszerzési értékének (elábé) és a közvetített szolgáltatások értéke együttes összegét. A levonható összeg levezetését az „E” jelű betétlap tartalmazza, ezért azt - ha van ilyen jogcímen levonható tétel - mindenképp ki kell tölteni. A levonható tétel magyarázatát, az összeg kiszámítását az „E” jelű betétlaphoz írt útmutató tartalmazza.

3. sor: Itt kell feltüntetni az alvállalkozói teljesítések értékét [Htv. 52. § 32. pont; 40/I. §]. Alvállalkozói teljesítésről akkor lehet szó, ha az adózó mind a megbízóval, mind a szállítóval (alvállalkozóval) is a Polgári Törvénykönyv szerinti - írásban kötött - vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll. Alvállalkozói teljesítés az a Ptk. szerinti vállalkozási szerződés alapján igénybe vett szolgáltatás is, amelyet a vállalkozó új építésű lakás előállításához használ fel, függetlenül attól, hogy az ilyen lakás eladása nem vállalkozási, hanem adásvételi szerződéssel történt. Ezen pont szerinti értékkel az adóalany akkor csökkentheti a nettó árbevételét, ha azzal a Htv. 52. § 22. pont a) alpontja szerint jogdíjként, 52. § 36. pont vagy 40/F. §-a szerint eladott áruk beszerzési értékeként, 52. § 37. pont vagy 40/G. § szerint anyagköltségként, illetve 52. § 40. pont és 40/H. § együttes értelmezése szerinti közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét nem csökkentette.

4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a vállalkozási szintű - nettó árbevétel-csökkentő - anyagköltség összegét, amely a Htv. 52. §-ának 37. pontja, illetve - éves beszámolójukat az IFRS-ek szerint készítő vállalkozók esetén - a Htv. 40/G. §-a szerinti fogalom. Az anyagköltség - egy

kivétellel - a számviteli törvény szerint (az adóévben) elszámolt anyagköltséggel egyezik meg a számviteli törvény hatálya alá tartozó vállalkozók esetében. A személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó vállalkozó esetén a tárgyévben anyagbeszerzésre fordított kiadás a számviteli törvény szerinti vásárolt anyagok (alap- segéd-, üzem-, fűtőanyag, tartalék alkatrész, egy éven belül elhasználódó szerszámok, eszközök, berendezések) tárgyévi költségét jelenti. Az egyszeres könyvvitelt vezető vagy pénzforgalmi nyilvántartást vezető adózók esetében a tárgyévi anyagbeszerzésre fordított kiadást növelni kell a tárgyévi kifizetett leltári nyitókészlettel és csökkenteni a tárgyévi kifizetett leltári zárókészlet értékével.

Az éves beszámolóját az IFRS-ek szerint készítő vállalkozás esetében anyagköltség a Htv. 52. § 67. pontja szerinti anyag üzleti évben ráfordításként elszámolt - Htv. 40/G. § (2) és (3) bekezdés szerint korrigált - felhasználáskori könyv szerinti értéke. Az anyagköltség összegét csökkenteni kell a saját vállalkozásban végzett beruházáshoz felhasznált anyagok - anyagköltségként elszámolt - bekerülési értékével, továbbá azzal az értékkel, amellyel az adóalany a Htv. 52. § 32. pont szerint alvállalkozói teljesítések értékeként, az 52. § 36. pont vagy 40/F. §-a szerint eladott áruk beszerzési értékeként, az 52. § 40. pont és a 40/H. § együttes értelmezése szerinti közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette.

5. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni a Htv. 52. §-ának 25. pontjában szabályozott K+F elszámolt közvetlen költségét. A Htv. ezen árbevétel-csökkentő tétel kapcsán visszautal a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvényre. E szerint az alap kutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés költsége a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao tv.) 7. §-ának (1) bekezdés t) pontja szerint a társasági adóalap kiszámítása során az adózás előtti eredményt csökkentő tétel. A helyi iparüzési adóalap-számításnál további kiegészítő rendelkezés, hogy egy adott költséggel csak egy ízben lehet csökkenteni a nettó árbevételt.

6. sor: Ez a sor szolgál a Htv. szerinti, vállalkozási szintű iparüzési adóalap megállapítására, függetlenül a tevékenység végzésének helyétől. A Htv. szerinti vállalkozási szintű adóalap megállapításához a 1. sor (nettó árbevétel) összegéből kell levonni a 2. sorban, a 3. sorban, a 4. sorban, és az 5. sorban feltüntetett nettó árbevétel-csökkentő tételek együttes összegét. Ha a 1. sor összegét eléri vagy meghaladja a 2. sor, a 3. sor, a 4. sor és az 5. sor számadatainak együttes összege, akkor ebben a sorban „0”-t kell szerepeltetni. Ebben az esetben a 12. sorba, 13. sorba, 16. sorba, 17. sorba és 25. sorba egyaránt „0”-t kell írni, feltéve, ha a 11. sorban (foglalkoztatás csökkentéséhez kapcsolódó adóalap-növekmény) szerepel összeg, és az több, mint az 1. sorban feltüntetett összeg és a 2-5. sorokban összesen feltüntetett összeg különbözete.

Abban az esetben, ha a vállalkozónak az „E” jelű betétlap III. részét kell kitöltenie, akkor ezen sor értéke a (az „E” jelű betétlap III. pontja alatt kiszámított) III. 11. sorban feltüntetett összeggel egyezik meg!

Az IFRS-t alkalmazó vállalkozóknak az áttérés adóévében és az azt követő adóévben figyelemmel kell lenniük a Htv. 40/K. §-ának (1) bekezdésére. Eszerint ugyanis, ha az áttérés adóévének vagy az áttérés adóévet követő adóévnek (a továbbiakban együtt: átmeneti adóévek) az iparüzési adóalapja [39. §] a 40/B- 40/J. §-ok alkalmazásával kisebb, mint az áttérés adóévet megelőző adóév 12 hónapra számított adóalapjának összege, akkor az átmeneti adóévek adóalapja - a (2)

bekezdésben foglalt kivétellel - az utóbbi. Így, ha az előbbi feltétel teljesül, ebben a sorban az előző adóévi vállalkozási szintű adóalap összegét kell feltüntetni.

Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó: a) személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózó vállalkozónak, b) eva-alanynak, c) tételes adóalap szerint adózó kata alanynak, d) 8 millió forint adóévi - 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással számítva a 8 millió forint időarányos részét el nem érő - nettó árbevétel meg nem haladó árbevételű vállalkozónak, e) kisvállalati adóalanynak a sor értékét a VI. pontban említettek szerint kell kitölteni.

Ha a kata-alany a helyi iparűzési adóban tételes adóalap szerinti (egyszerűsített) adózási módot választott és bevallásbenyújtásra kötelezett vagy bevallást nyújt be [lásd I. 2. és 10. pontokhoz írtakat], akkor itt kell feltüntetni az adóévi adó alapjának összegét, esetében az 1-5. sorokat nem kell kitölteni.

7. sor: Az Art. 1. §-a (8) bekezdésének első fordulata értelmében a szokásos piaci ártól eltérő szerződési feltételeket alkalmazó kapcsolt vállalkozások ügyleteit adózási szempontból a szokásos piaci ár alapulvételével kell minősíteni. A hivatkozott bekezdés irányadó a helyi iparűzési adóra is, azaz amennyiben a kapcsolt vállalkozások az egymás között alkalmazott árakat a szokásos piaci árra igazítják, úgy a korrekciót a helyi iparűzési adó alapjánál is véghez kell vinni (a korrekció vonatkozhat a nettó árbevételre, az elábé-re, az anyagköltségre, a közvetített szolgáltatások értékére, az alvállalkozói teljesítések értékére). A bevallási nyomtatvány lehetőséget ad arra, hogy az adózó ennek összegét külön jelölje a be- vállalási nyomtatványon. Amennyiben a szokásos piaci ár miatti korrekció hatása összességében negatív, azaz a nettó árbevétel (adóalapot) csökkenti, úgy annak értékét a negatív előjellel kell feltüntetni e sor kitöltésekor.

8. sor: A Htv. 40/J. §-a áttérési különbözet számítását írja elő a beszámolójukat első ízben az IFRS-ek szerint készítő vállalkozók részére. Ennek oka, hogy egyes tranzakciókat a magyar számvitel és az IFRS-ek eltérő időpontokban sorolnak a bevételek közé, illetve az egyes, nettó árbevétel csökkentő tételek elszámolása is eltérő időszakra eshet a két számviteli rendszerben. A szabályozás értelmében az áttérést megelőző bármely adóévben figyelembe nem vett nettó árbevétel és figyelembe vett árbevétel-csökkentő tényező akkor képez az áttérés adóévében pozitív áttérési különbözetet, ha ezen tételek az IFRS-ek alkalmazásával sem az áttérés adóévében, sem az azt követő bármely adóévben nem jelennek meg az adóalap részeként vagy ismételten adóalap-csökkentő tényezőként jelennek meg. Mindez csak akkor alkalmazandó, ha a vállalkozó nem tért volna át az IFRS-ekre, s ezen tételek megfelelő elszámolása a helyi iparűzési adó alapját - az áttérés adóévében vagy azt követően - növelné. Az áttérési különbözet negatív irányú (adóalap-csökkentő hatású), ha az árbevétel az áttérés adóévét megelőzően és az áttérés adóévében vagy azt követően is egyaránt része az adóalapnak, vagy ha az egyébként nettó árbevétel-csökkentő tényezőt sem az áttérés évét megelőzően, sem az áttérés évében vagy azt követően nem lehet ekként figyelembe venni az adóalap-számítás során. Ha az áttérési különbözet értéke negatív, ezt a tényt, vagyis az összeg előjelét is fel kell tüntetni e sorban. [Részletezés az „I”jelű betétlapon!]

9. sor: A beszámolójukat az IFRS-ek szerinti készítő vállalkozások esetén a Htv. 40/J. §-ának (2) bekezdése szerinti számviteli önellenőrzési különbözet bemutatására vonatkozó sor (+,-).

10. sor: A vállalkozó az általa foglalkoztatottak éves átlagos statisztikai állományi létszámának előző adóévhez képest bekövetkező növekménye után 1 millió forint/fő összeggel csökkentheti az iparüzési adó alapját (pl.: ha az évi létszám-növekmény 5,36 fő, akkor $5,36 \times 1\,000\,000$ Ft, azaz 5 360 000 Ft adóalap- csökkentés vehető igénybe). Az átlagos statisztikai létszámot a Központi Statisztikai Hivatal Útmutató az intézményi munkaügyi statisztika kérdőíve kitöltéséhez c. kiadvány 2015. január 1. napján érvényes szabályai szerint kell - két tizedesjegy pontossággal - számítani. Az adóévi átlagos statisztikai állományi létszám számítása során figyelmen kívül kell hagyni azt, aki egyébként az átlagos statisztikai állományi létszámba tartozik, ám állományba kerülését közvetlenül megelőzően a vállalkozóval a Tao. tv. szerint kapcsolt vállalkozásnak minősülő vállalkozásnál tartozott az átlagos statisztikai állományi létszámba. Nem vehető igénybe az adóalap-mentesség olyan létszámbővítéshez, amely állami támogatás igénybevételével jött létre. Állami támogatásnak tekintendő a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból folyósított olyan támogatás, amelynek feltétele új munkahely létesítése.

11. sor: Ha az adóévben a vállalkozó átlagos statisztikai állományi létszáma az előző adóév átlagos statisztikai állományához képest 5%-ot meghaladó mértékben csökken és a vállalkozó az előző adóévben e jogcímen igénybe vett adóalap-mentességet, akkor az adóévet megelőző adóévre igénybe vett adóalapmentesség összegével az adóalapot meg kell növelni.

12. sor: Az ún. „korrigált” Htv. szerinti adóalap sorban a 6. sorban rögzített adóalap összegének a foglalkoztatás után járó adóalap-mentesség összegével csökkentett, a foglalkoztatás csökkentéséhez kapcsolódó adóalap-növekménnyel növelt, valamint a szokásos piaci árra való kiegészítés miatt (pozitív/negatív előjel szerint) korrigált, illetve az IFRS-t alkalmazó vállalkozónál (pozitív/negatív előjelű) áttérési különbözetet, önellenőrzési különbözetet figyelembe vevő vállalkozási szintű iparüzési adóalap összegét kell itt feltüntetni. Abban az esetben, ha a vállalkozót több önkormányzat illetékességi területén terheli állandó jellegű iparüzési tevékenység utáni adókötelezettség (székhelyén kívül legalább egy településen telephelyet tart fenn), akkor ezt az összeget kell - az adóalap-megosztásra irányadó szabályok szerint - megosztani az egyes települések között.

13. sor: Itt kell feltüntetni a 12. sorban szereplő vállalkozási szintű adóalap megosztása eredményeként előálló - törvényi szabályok szerinti - települési szintű adóalapot. A megosztást a Htv. melléklete szerint kell elvégezni, azt a megosztási módszert alkalmazva, ami a tevékenységre a leginkább jellemző, a megosztással érintett településre 0 forint adóalaprészt azonban nem állapítható meg. Természetesen abban az esetben, ha a vállalkozót nem terheli adóalap-megosztási kötelezettség (székhelye szerinti településen kívül, más önkormányzat illetékességi területén nincs telephelye), akkor az ezen sorban szereplő összeg megegyezik a 12. sorban szereplő összeggel.

14. sor: Az önkormányzat rendeletében a 2,5 millió Ft-ot meg nem haladó vállalkozási szintű adóalapú vállalkozások számára adóalap-mentességet állapíthat meg (az önkormányzat döntésétől függően előfordulhat, hogy az adómentesség csak kisebb vállalkozási szintű adóalapösszegig, például 1 millió Ft-ig jár). Itt kell feltüntetni azon - az adóévben igénybe vehető - adóalap-mentesség összegét, amely a települési adóalap összegét csökkenti. (önkormányzati rendelet nem állapított meg mentességet)

15. sor: Ha az önkormányzat iparüzési adót szabályozó rendelete a házi orvos (ide értendő a házi gyermekorvos, fogorvos is) és a védőnő számára adóalap-mentességet állapít meg, akkor annak – legfeljebb 20millió Ft - összegét kell ebben a sorban feltüntetni. Az adóelőny akkor jár, ha a házi orvos, védőnő vállalkozó adóalapja nem több, mint 20 millió forint és árbevételenek legalább 80%-a a tevékenység- végzésre kötött finanszírozási szerződés alapján a Egészségbiztosítási Alaptól származik. (önkormányzati rendelet nem állapított meg mentességet vagy kedvezményt)

16. sor: Ez a bevallási sor a települési adóköteles adóalap megállapítására szolgál. A települési adóalap (13. sor) összegéből le kell vonni az adómentes adóalap-részek (14. és 15. sor) összegét. Abban az esetben, ha a 14. és a 15. sor együttes összege eléri vagy meghaladja a 13. sor összegét, akkor itt „0”-t kell feltüntetni. Ekkor a 17. sorba, és a 25. sorba egyaránt „0” forintot kell írni.

17. sor: Az adóköteles települési adóalapra jutó adó összegét kell itt feltüntetni, a települési önkormányzati rendelet szerinti adóévi adómérték alapulvételével. **(2017. évben a HIPA adómértéke 2,0 %)**

18. sor: A települési önkormányzat helyi adó rendeletében adókedvezményben (adócsökkentésben) részesítheti a 2,5 millió Ft vállalkozási szintű adóalapot el nem érő vállalkozókat [az adókedvezmény az adó %-ában (0-100% között)] fejezhető ki. Ebben a sorban az adót csökkentő kedvezmény összegét kell feltüntetni. Ha az önkormányzat ilyen kedvezményt nem iktatott rendeletébe, akkor itt összeget nem lehet feltüntetni. (önkormányzati rendelet nem állapított meg kedvezményt)

19. sor: Ha az önkormányzat iparüzési adót szabályozó rendelete a házi orvos (ide értendő a házi gyermekorvos, fogorvos is) és védőnő vállalkozó számára adókedvezményt tartalmaz (melynek mértéke akár 100% is lehet), akkor a kedvezmény összegét ebben a sorban kell feltüntetni. A kedvezmény akkor jár, ha a házi orvos, védőnő vállalkozó adóalapja nem több, mint 20 millió forint és árbevételenek legalább 80%- a a tevékenység-végzésre kötött finanszírozási szerződés alapján a Egészségbiztosítási Alaptól származik. Ha az önkormányzat rendelete - a Htv. 39/C. § (4) bekezdésének felhatalmazása alapján - adókedvezményi rendelkezést nem tartalmaz, akkor itt összeget nem lehet szerepeltetni. (önkormányzati rendelet nem állapított meg mentességet vagy kedvezményt)

20. sor: A Htv. 40/A. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján az adóévben az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után megfizetett adóátalány összegét - az adóalap-megosztás arányában - le lehet vonni a székhely, telephely szerinti önkormányzatokhoz kimutatott adó összegéből, legfeljebb azonban annak összegéig. Például, ha az adózó az adóévben 200 000 forintot fizetett adóátalány címén, az adóalap- megosztás eredményeként pedig a települési adóalap a vállalkozási szintű adóalap 20%-a, akkor az önkormányzatra jutó adóból levonható összeg az adóévben megfizetett adóátalány 20%-a, azaz 40 000 forint. Abban az esetben, ha az önkormányzatra jutó adóátalány összege meghaladja a 17. sor összegét, akkor itt csak a 17. sorban szereplő összeget lehet feltüntetni, a településre jutó (kiszámított) adóátalány tényleges összegét (tájékoztató adatként) pedig a 26. sorban kell szerepeltetni.

21. sor: A Htv. 40/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a székhely, illetőleg a telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból - legfeljebb annak összegéig terjedően - levonható az adóalany által a ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt, az autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjnak (a továbbiakban: belföldi e-útdíj) a

7,5%-a. Ha a vállalkozás adóalap-megosztásra kötelezett, akkor a költségként, ráfordításként elszámolt belföldi e-útdíj 7,5%-át a székhely, illetve telephely(ek) szerinti önkormányzatokhoz fizetendő iparüzési adóból a vállalkozás szintjén képződő teljes törvényi adóalap és a megosztással érintett önkormányzatokhoz kimutatott települési adóalapok arányában vonhatja le. Azaz, a belföldi e-útdíj 7,5%-a az adóalap-megosztás arányában vonható le. Ha a belföldi e-útdíj 7,5%-a 100 000 forint, a településre pedig a megosztás során a vállalkozási szintű adóalap 10%-a jut, akkor itt 10 000 forintot kell feltüntetni. Ebben a sorban tehát a belföldi e-útdíj 7,5%-ának a településre jutó összegét kell szerepeltetni.

22. sor: A Htv. 40/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a székhely, telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból - legfeljebb annak összegéig - levonható az adóalany által a ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt, külföldön autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjnak (a továbbiakban: külföldi e-útdíj) a 7,5%-a. Ha a vállalkozás adóalap- megosztásra kötelezett, akkor a költségként, ráfordításként elszámolt külföldi e-útdíj 7,5%-át az adóalap- megosztás arányában vonhatja le a megosztással érintett önkormányzatokhoz fizetendő adójából. Ebben a sorban tehát a külföldi e-útdíj 7,5%-ának a településre jutó összegét kell szerepeltetni.

23. sor: A Htv. 40/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a székhely, telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból - legfeljebb annak összegéig - levonható az adóalany által a ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt az autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő használati díjnak (a továbbiakban: belföldi úthasználati díj) a 7,5%-a. A belföldi úthasználati díj (10 napos/30 napos/éves „matrica” vagy megyei „matrica”) a 3,5 tonna megengedett legnagyobb össztömeget meg nem haladó tehergépjárművel, illetőleg autóbusszal vagy személygépkocsival való díjköteles közúthálózaton való közlekedés kapcsán fizetendő díjatalány. Ha a vállalkozás adóalap-megosztásra kötelezett, akkor a költségként, ráfordításként elszámolt belföldi úthasználati díj 7,5%-át az adóalap-megosztás arányában vonhatja le a megosztással érintett önkormányzatokhoz fizetendő adójából. Ebben a sorban tehát a belföldi úthasználati díj 7,5%-ának a településre jutó összegét kell beírni.

24. sor: A Htv. 40/A. § (4) bekezdése alapján az önkormányzat rendeletében lehetővé teheti az alap kutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés adóévben elszámolt közvetlen költsége 10%-ának iparüzési adóból való levonását. Amennyiben a vállalkozás csak székhellyel rendelkezik, és az önkormányzat rendelete említett jogcímen adóelőnyt tartalmaz, akkor az adózó a településre fizetendő adóját 10%-kal csökkentheti. Ha a vállalkozót több önkormányzat illetékességi területén terheli állandó jellegű adókötelezettség, akkor a K+F címén adókedvezményt a települési adóalapnak a vállalkozási szintű adóalap arányában veheti figyelembe [Htv. 40/A. § (2), (4) bekezdés]. Ebben a sorban a K+F adóévi közvetlen költsége 10%-ának településre jutó összegét kell feltüntetni. (önkormányzati rendelet nem állapított meg kedvezményt)

25. sor: Ez a sor szolgál az adóévi iparüzési adófizetési kötelezettség kiszámítására. Az adóköteles települési adóalapra vetített adó összegéből (17. sor) le kell vonni az adó összegét különféle jogcímeneken csökkentő tételeket (a 18-24. sorok együttes összegét). Abban az esetben, ha az adót csökkentő tételek együttes összege eléri vagy meghaladja a 17. sor összegét, akkor itt „0”-t kell feltüntetni.

A bevallási nyomtatvány nem tartalmaz az adóévi adó elszámolására vonatkozóan pénzforgalmi adatokat (megfizetett adóelőleget, adóelőleg-kiegészítés összegét), tekintettel arra, hogy ezen pénzforgalmi adatok mind az adózó, mind az önkormányzati adóhatóság által vezetett nyilvántartásában rendelkezésre állnak!

26. sor: Itt kell feltüntetni az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után az adóévben ténylegesen megfizetett adóátalány önkormányzatra jutó (arányos) összegét. Ez az összeg akkor egyezik meg a 20. sorban feltüntetett összeggel, ha az kisebb a 17. sorban feltüntetett adóösszegeknél vagy azzal egyenlő.

27. sor: A külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származó adóalap nem esik adózás alá. Ennek összegét úgy kell meghatározni, hogy a külföldön létesített, a Htv. fogalmainak megfelelő telephelyet úgy kell tekinteni, mint belföldi telephelyet, s erre a telephelyre is - a megosztási szabályok szerint - kell osztani adólapot. Az így megosztott, külföldi telephelyre jutó adóalap-rész vonható le a teljes adóalapból. Ha az adóalanynak külföldön több telephelye van (egy államban több telephelye vagy több államban van egy-egy vagy több telephelye), akkor a „külföld”-et egységként kell tekinteni, vagyis egy telephelynek minősül. Ez azt jelenti, hogy az adóalapra vonatkozó számítást nem kell telephelyenként elvégezni. A külföldi telephelyre, telephelyekre jutó adóalapot - tájékoztató adatként - e sorban kell feltüntetni.

28. sor: Itt kell - tájékoztató adatként - feltüntetni a vállalkozás által az adóévben megfizetett (költséggént, ráfordításként elszámolt) belföldi e-útdíj, külföldi e-útdíj és belföldi úthasználati díj együttes összegének 7,5%-át.

29. sor: A Htv. 39/D. § (1) bekezdése alapján a vállalkozási szintű adóalap csökkenthető az adóévi működés hónapjai alapján számított adóévi átlagos statisztikai állományi létszámnak az előző adóévi működés hónapjai alapján az előző adóévre számított átlagos statisztikai állományi létszámhoz képest bekövetkezett növekménye után 1 millió forint/fő összeggel. Ebben a sorban a létszám-növekményt főben kifejezett adatként kell szerepeltetni (Pl.: ha az e jogcímű adóalap-csökkentés 1.782 000 forint, azaz a létszámnövekmény 17,82 fő volt, akkor ez utóbbi számadatot kell beírni.) Nem vehető igénybe az adóalap- mentesség azon létszámbővítéshez, amely állami támogatás igénybevételevel jött létre. A Htv. 39/D. §-ának (2) bekezdése alkalmazásában állami támogatás a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból folyósított olyan támogatás, amelynek feltétele új munkahely létesítése.

VIII. Adóelőleg bevallása

A helyi iparüzési adóban - hasonlóan a társasági adóhoz - az adóelőleget önadózással kell teljesíteni. Ez azt jelenti, hogy ebben a bevallásban kell az adózónak kiszámítania és bevallania az előlegfizetési időszak két időpontjára az adóelőleg összegét. Természetesen az adóelőleget is önadózással kell teljesíteni, így azt az önkormányzati adóhatóság részére megfizetni. A bevallott adóelőleg minden további intézkedés nélkül végrehajtható. Az adóbevallás az Art. 145. § (1) bekezdés b) pontja értelmében végrehajtható okiratnak minősül.

1. Előlegfizetés időszaka

Az előlegfizetési időszak általános esetben a bevallás benyújtás hónapját követő második hónap 1. napjától tart 12 hónapon keresztül, a 12. hónap utolsó napjáig. Az adózónak az előlegfizetési időszak első és utolsó napját kell beírnia a bevallás e sorába. Az előlegfizetés időszak (keresztfélév) tehát 12 hónapnyi időszakot ölel át.

2. Első előlegrészlet az előlegfizetési időszakban

Az első előlegrészlet esedékességének a napja az adóelőleg-fizetési időszak 3. hónapjának 15. napja. A naptári évvel egyező üzleti éves vállalkozás és magánszemély vállalkozó esetén ez a nap 2018. szeptember 15-e. Itt kell jelölni az előlegfizetés napját és az előleg összegét. Ebbe a sorba a VII. 25. sorban feltüntetett összeg és a 2018. március 15-én, a naptári évtől eltérő üzleti éves adózó esetén az adóév harmadik hónapjának 15. napján esedékes (bevallott) előlegösszeg különbözetét kell szerepeltetni. Ha az adózónak az adóév 3. hónapjának 15. napján (2018. március 15-én) nem kellett adóelőleget fizetni, akkor e sor összege a VII. 25. sorban feltüntetett összeggel egyezik meg. (Ezen bevallásbenyújtás határnapját magában foglaló előlegfizetési időszak második előlegrészleteként, azaz a 2018. március 15-ei és a következő előlegfizetési időszak első részleteként, azaz 2018. szeptember 15-ei esedékességgel fizetendő, 2018-ben kezdődő adóévi adóelőleg a VII. 25. sorba írt adóösszeggel, azaz a 2017. évben kezdődő adóévi adó összegével egyezik meg.)

Természetesen március 15-én sosem esedékes a fizetési kötelezettség, mert március 15-e nemzeti ünnepünk. Ezért a fizetési határnap mindig a március 15-ét követő első munkanap, ami 2018-ban március 16-a.

3. Második előlegrészlet az előlegfizetési időszakban

A második előlegrészlet az előlegfizetési időszak 9. hónapjának 15. napja, a naptári évvel egyező üzleti éves és magánszemély adózó esetén 2019. március 15. Ezt a napot kell beírni ezen adózói csoport esetében, amellet, hogy az adóelőleg összegét is be kell vallani. A bevallandó összeg a VII. 25. sorban szereplő adóösszeg (a 2017-ben kezdődő adóév adójának) fele. Természetesen március 15-én sosem esedékes a fizetési kötelezettség, mert március 15-e nemzeti ünnepünk. Ezért a fizetési határnap mindig a március 15-ét követő munkanap, 2019-ben március 18-a.

IX. Aláírások, ellenjegyzés, meghatalmazás

E pontban kell cégszerűen aláírni a bevallást. E pont szolgál arra, hogy a bevallást – többek között – adótanácsadó, adószakértő ellenjegyezze. Az egyes soroknál azt is jelölni kell, ha az aláíró nem az adózó képviselőjére jogosult személy, hanem az adóhatósághoz bejelentett meghatalmazott, pénzügyi képviselő.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „A” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „A” jelű betétlapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Ide tartozik minden iparüzési adóalany, amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak, ide értve azt a

vállalkozást is, akinek/amelynek nettó árbevétele a 8 millió forintot nem haladja meg és az adó alapja egyszerűsített megállapításának módját választotta, továbbá, amely éves beszámolóját nem a nemzetközi számviteli standardok (IFRS) figyelembevételével készíti el. Nem kell kitöltenie az „A” jelű betétlapot az alábbi egyszerűsített adóalap-megállapítást választóknak:

- a) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózónak,
- b) azon eva-alanynak, aki az egyszerűsített vállalkozói adóalap 50%-ában állapítja meg adóját,
- c) azon kata-alanynak, aki tételes adóalap szerinti adózást választott,
- d) a kisvállalati adóalanynak.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell levezetni a - vállalkozási szintű - nettó árbevétel összegét. A 2. sorban szereplő összegből le kell vonni a 3. sorban, a 4. sorban, az 5. sorban, valamint a 6. sorokban szereplő összeget. Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!

2. sor: A számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalanyok esetében itt kell szerepeltetni a számviteli törvény 72-75. §-ában szereplő rendelkezések alapján meghatározott - vállalkozási szintű - nettó árbevétel összegét. A jellemzően nem vállalkozási tevékenység folytatására alakult szervezetek [pl. egyesület, (köz)alapítvány, társasház, lakásszövetkezet] esetében a vállalkozási tevékenységgel összefüggésben realizált árbevétel összegét kell feltüntetni. A személyi jövedelemadó hatálya alá tartozó (magánszemély) adóalany esetében a tevékenységvégzéssel (termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás) közvetlen összefüggésben kapott - általános forgalmi adó nélküli - ellenérték, növelve a kompenzációs felárral és csökkentve az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó összegével, feltéve, hogy azt bevételként elszámolta, továbbá azon bevétellel, amelyet a számvitelről szóló törvény alapján egyéb bevételként kellene elszámolni. (Például a tárgyi eszköz értékesítéséből származó bevétel, a különféle agrártámogatások összege nem tartozik a nettó árbevételbe).

3. sor: A Htv. 2016. július 1-jétől határozza meg a jogdíj fogalmát [52. § 51. pont]. A korábbi szabályozáshoz képest leszűkült a jogdíj-bevételt eredményező jogosultságok, tevékenységek köre, ennek megfelelően már nem része a jogdíjfogalomnak – többek között – a védjegy, a kereskedelmi név és az üzleti titok. A 2016. július 1-jétől hatályos jogdíjfogalom szerint kizárólag a szabadalom, a használatiminta- oltalom, a növényfajta-oltalom, a kiegészítő oltalmi tanúsítvány, a mikroelektronikai félvezető termékek topográfiájának oltalma és a szerzői jogi védelemben részesülő szoftver hasznosítási/felhasználási engedélyéből, valamint a felsorolt jogok értékesítéséből származó ellenérték minősül jogdíjbevételnek. A Htv. 51/B. §-ának (2)-(4) bekezdései azonban bizonyos esetekben még lehetővé teszik azt, hogy a nettó árbevétel összegét a Tao. törvény 2016. június 30-án hatályos 4. § 20. pontja szerinti – bővebb tartalmú – jogdíjbevéttel lehessen csökkenteni.

4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az egyéb szolgáltatások értékeként, illetve egyéb ráfordítások között kimutatott - az adóhatósággal elszámolt - jövedéki adó összegét.

5. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó, illetve alkoholos italok utáni népegészségügyi termékadó összegét. Ezen sorban rögzített összeget jogcím - regisztrációs adó, alkoholos italok utáni népegészségügyi termékadó - szerinti bontásban is fel kell tüntetni.

6. sor: A külön jogszabály szerint felszámítható - árbevételként elszámolandó - felszolgálati díjat nem terheli iparűzési adó, ezért azt le kell vonni a nettó árbevételből. Ebbe a sorba a felszolgálati díj árbevételként elszámolt összeget kell beírni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „B” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „B” jelű betétlapot azon adózóknak kell kitölteni, amelyek hitelintézetnek vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülnek.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2-9. sorokban szereplő egyes - vállalkozási szintű - nettó árbevétel- elemek összegét, oly módon, hogy a 2-7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 8. sor és a 9. sor összegét le kell vonni. Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!

2-9. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a hitelintézetek, pénzügyi vállalkozások éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 250/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai, továbbá a 9. sor esetében a Htv. 52. § 22. pont b) alpontja - pénzügyi lízingbe adott eszköz után elszámolt elárából teljes összege nettó árbevétel-csökkentő tétel azzal, hogy ezen összeggel az adóalap a VII. 2. sorban már nem csökkenthető - alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „C” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „C” jelű betétlapot azon adózóknak kell kitölteni, amelyek biztosítónak minősülnek.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2-8. sorokban szereplő egyes - vállalkozási szintű - nettó árbevétel- elemek összegét, oly módon, hogy a 2-7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 8. sor összegét le kell vonni. Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!

2-8. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a biztosítók éves beszámoló-készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 192/2000. (XI. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „D” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „D” jelű betétlapot azon adózóknak kell kitölteni, amelyek befektetési vállalkozásnak minősülnek.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2-6. sorokban szereplő egyes - vállalkozási szintű - nettó árbevétel- elemek összegét. Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!

2- 6. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. Az egyes sorokat a számviteli törvény és a befektetési vállalkozók éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 251/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „E” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „E” jelű betétlapot minden olyan vállalkozásnak ki kell töltenie, amelynél van eladott áruk beszerzési értéke (elábé) és/vagy közvetített szolgáltatások értéke. Nem kell kitöltenie ezt a betétlapot annak a vállalkozónak, aki az iparűzési adóban az adóalap egyszerűsített adóalap-megállapítási módját választotta. E két ráfordítás-elemmel csökkenthető a nettó árbevétel a helyi iparűzési adó alapjának kiszámítása során, azonban együttes összegük csak korlátokkal vonható le a nettó árbevételből. A korlátozás lényege, hogy a nettó árbevétel nagyságától függően e két nettó árbevétel-csökkentő tétel sávosan vonható le, minél nagyobb a nettó árbevétel összege, annál kisebb összeggel lehet csökkenteni a nettó árbevételt. Nem vonatkozik a korlátozás arra a vállalkozásra, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg és nem minősül az I. pont szerinti értelemben vett kapcsolt vállalkozásnak.

A Htv. 39. §-ának (4) bekezdése szerint az (1) bekezdés a) pontja szerinti nettó árbevételcsökkentő összeggel (eladott áruk beszerzési értéke és közvetített szolgáltatások értéke) a vállalkozó - nettó árbevétele összegétől függően, sávosan - az alábbiak szerint csökkentheti nettó árbevételét. A nettó árbevétel

- 500 millió forintot meg nem haladó összegből az e sávba jutó nettó árbevételcsökkentő összeg egésze,
 - 500 millió forintot meghaladó, de 20 milliárd forintot meg nem haladó összegből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 85%-a,
 - 20 milliárd forintot meghaladó, de 80 milliárd forintot meg nem haladó összegből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 75%-a,
 - 80 milliárd forintot meghaladó összegből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 70%-a
- vonható le.

A Htv. 39. § (7) bekezdése értelmében - a főszabályban foglaltaktól eltérően - az adóalap megállapításánál azon áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítésével összefüggésben elszámolt

eladott áruk beszerzési értékének és közvetített szolgáltatások értékének teljes összege csökkenti a nettó árbevétel összegét, amely áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítése után az adóalany a számvitelről szóló törvény szerinti exportértékesítés nettó árbevételét vagy a közfinanszírozásban részesülő gyógyszerek, mint áruk értékesítése után belföldi értékesítés nettó árbevételét számol el. Az elszámolóházi tevékenységet végző szervezetnél, az általa - a földgázpiaci és villamosenergia-piaci ügyletek elszámolása érdekében - vásárolt és továbbértékesített, a számvitelről szóló törvény szerinti eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt földgáz és villamosenergia beszerzési értéke teljes összege csökkenti a nettó árbevétel összegét. A külön jogszabály alapján erre feljogosított dohánykiskereskedelem-ellátási tevékenységet végző személynél az általa dohánytermék-kiskereskedők részére történő továbbértékesítési célból vásárolt és továbbértékesített, a számvitelről szóló törvény szerinti eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt dohánytermékek beszerzési értéke csökkenti a nettó árbevétel összegét.

I. Adóalany adatai

Az I. sorban kell jelölni azt, hogy az adóalany a Htv. 39. § (6) bekezdése alkalmazásának hatálya alá tartozik-e. A Htv. e rendelkezése ugyanis előírja, hogy a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint kapcsolt vállalkozásnak minősülő adóalanyok az adó alapját az adóalany kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevétele és összes nettó árbevétel-csökkentő ráfordítása pozitív előjelű különbözeteként - figyelemmel a 39. § (4)-(5) és (9) bekezdésben foglaltakra - kell megállapítani, azzal, hogy az egyes adóalanyok adóalapja ezen különbözetnek és az adóalany nettó árbevételének a kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevételében képviselt arányának szorzata. Az e bekezdésben foglaltakat csak azon adóalanyoknak kell alkalmaznia, amely esetében az eladott áruk beszerzési értékének és a közvetített szolgáltatás értékének együttes összege az adóalany nettó árbevételének 50%-át meghaladja, kizárólag az ezen feltételeknek megfelelő kapcsolt vállalkozásai vonatkozásában.

Tehát e négyzetbe azon vállalkozásnak kell X-et tennie, amely megfelel valamennyi, következő feltételnek:

- a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősül (kivéve, ha az adóév 2016. szeptember 30-át követően kezdődött (például a naptári évtől eltérő üzleti évet választók esetén) és a kapcsolt vállalkozási viszony nem 2016. október 1-jét követő szétválással jött létre, mert ez esetben a Htv. 39. § (10) bekezdése és 51/C. § (1) bekezdése alapján nem kell alkalmazni a Htv. 39. § (6) bekezdését, azaz az adóalap-összeszámitási szabályt) és
- a helyi iparüzési adó alanya és
- az elábé és a közvetített szolgáltatás értékének együttes összege meghaladja a nettó árbevétel 50%-át és
- az adóalany rendelkezik az előző feltételnek megfelelő kapcsolt vállalkozással.

Amennyiben e feltételek mindegyike teljesül, akkor a továbbiakban csak a III. pont alatti sorokat kell kitölteni, ha egy vagy több feltétel nem teljesül, akkor pedig csak a II. pont alatti sorokat kell kitölteni. Az 1. és a 2. sorban az adózó azonosításához szükséges adatokat kell feltüntetni.

II. A Htv. 39. § (6) bekezdésének hatálya alá nem tartozó vállalkozás esetén kitöltendő bevallási sorok

Az **1. sorban** kell feltüntetni az eladott áruk beszerzési értéke összegét.

Az elábé fogalmát a Htv. 52. §-ának 36. pontja határozza meg. Az eladott áruk beszerzési értéke a kettős könyvvitelt vezető vállalkozások esetében a vásárolt és változatlan formában eladott anyagoknak, áruknak - a számvitelről szóló törvény szerint az eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt - bekerülési (beszerzési) értéke. Az egyszeres könyvvitelt, valamint - a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó - pénzforgalmi nyilvántartást vezető vállalkozók esetében a tárgyévi árubeszerzésre fordított kiadás, csökkentve a kifizetett árukészlet leltár szerinti záró értékével, növelve a kifizetett árukészlet leltár szerinti nyitó értékével. Csökkenti az eladott áruk beszerzési értékét az az érték, amellyel az adóalany a Htv. 52. § 32. pont szerint alvállalkozói teljesítések értékeként, a Htv. 52. § 37. pont szerint anyagköltségként, a Htv. 52. § 40. pont szerint közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevétele csökkentette.

A **2. sorban** kell feltüntetni a közvetített szolgáltatások értékét.

A közvetített szolgáltatások értékének fogalmát a Htv. 52. §-ának 40. pontja tartalmazza. E levonható tétel megegyezik a számviteli törvény szerinti közvetített szolgáltatások értékével, feltéve, hogy a jogügylet írásbeli szerződésen alapul. A számviteli törvénnyel azonos tartalmú közvetített szolgáltatásokról akkor van szó, ha az adóalany saját nevében vásárol meg olyan szolgáltatást, amelyet harmadik személlyel írásban kötött szerződés alapján ez utóbbi számára változatlan formában ad tovább, azaz nem a saját teljesítményéhez használja fel. Mindennek ki kell tűnnie a számlázásból is. (A kimenő számlákban - ha az saját és közvetített szolgáltatásokat is tartalmaz - külön kell feltüntetni a közvetített szolgáltatás megnevezését és ellenértékét, mely nem kell, hogy azonos legyen a szolgáltatás beszerzési árával.) Közvetített szolgáltatások értékével az adóalany akkor csökkentheti a nettó árbevétele, ha azzal a 22. pont a) alpontja szerint jogdíjként, a 36. pont szerint eladott áruk beszerzési értékeként, a 37. pont szerint anyagköltségként vagy a 32. pont szerint alvállalkozói teljesítések értékeként nettó árbevétele nem csökkentette.

A **3. sorban** kell feltüntetni az 1. sor szerinti elábé és a 2. sor szerinti közvetített szolgáltatások értékéből azon ráfordítás-részek együttes összegét, amelyek olyan termékek (árak, saját előállítású termékek), szolgáltatások értékesítéséhez kötődnek, amelyek után a számvitelről szóló törvény szerint export árbevétel kell elszámolni. Ezt a sort nem kell kitölteni annak a vállalkozásnak, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg.

A **4. sorban** kell feltüntetni az 1. sor szerinti elábé értékéből azon ráfordítás-részt, amelyet a vállalkozó közfinanszírozott (tb-finanszírozásban részesülő) gyógyszer értékesítésével vagy dohánykiskereskedelem- ellátási tevékenységet végző jogalany a dohány bekerülési értékével összefüggésben számol el. Ezt a sort nem kell kitölteni annak a vállalkozásnak, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg.

Az **5. sorban** kell feltüntetni az 1. sorból az elábé azon ráfordítás-részt, amelyet az elszámolóházi tevékenységet végző szervezet a földgázpiaci és villamosenergia-piaci ügyletek elszámolása érdekében vásárolt és továbbértékesített, a földgáz és villamosenergia kapcsán elábéként számolt el.

A **6. sorban** kell feltüntetni az elábé és a közvetített szolgáltatások együttes összegének azt a részét, amelyet a Htv. 39. § (4)-(5) bekezdése szerinti számítás eredményeként áll elő (ez a számadat nem haladhatja meg az 1. és a 2. sor szerinti adat együttes összegét). Ezt a sort nem kell kitölteni annak a vállalkozásnak, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg.

A **7. sor** szolgál annak kimutatására, hogy mekkora az az összeg, amellyel ténylegesen csökkenthető a nettó árbevétel elábé és közvetített szolgáltatások együttes értéke jogcímen. Ha a vállalkozás nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg, akkor ez a sor az 1. és a 2. sorban feltüntetett számadat együttes összegével egyezik meg. Ha a vállalkozás nettó árbevétele az 500 millió forintot meghaladja, akkor a 3. sorban, a 4. sorban, az 5. sorban és a 6. sorban feltüntetett számadatokat kell összeadni és itt beírni.

III. A Htv. 39. § (6) bekezdésének hatálya alá tartozó kapcsolt vállalkozás esetén kitöltendő bevallási sorok

Az I. pontban említett feltételeknek megfelelő vállalkozásnak a helyi iparüzési adó alapját külön számítás szerint - lényegében csoportszinten, összevontan - kell megállapítania, azzal, hogy az összevont, csoportszintű adatokra vonatkozik az elábé és a közvetített szolgáltatások értéke nettó árbevételből való levonhatóságának korlátozása és az ezen korlátozás alóli kivételek. Nem kell az adóalap-összeszámítást alkalmazni és e III. pont szerinti sorokat kitölteni (a I. sorban lévő négyzetbe X-et tenni), ha az adóév 2016. szeptember 30-át követően kezdődött és a kapcsolt vállalkozási viszony nem 2016. október 1-jét követő szétválással jött létre. Ezen esetben a II. pont szerinti sorokat kell kitölteni.

Az **1. sorban** kell feltüntetni azt a nettó árbevétel-összeget, amely az összevont adóalap-számításra kötelezett kapcsolt vállalkozások Htv. szerinti nettó árbevétel-adatainak összegzéseként áll elő.

A **2. sorban** kell feltüntetni az összevont adóalap-számításra kötelezett vállalkozások összevont anyagköltség, alvállalkozói teljesítések értéke és K+F közvetlen költségeinek összegét. Ezen nettó árbevétel-csökkentő tételek teljes összegével korlátozás nélkül csökkenthető a nettó árbevétel a helyi iparüzési adóalap számítása során.

A **3. sor** szolgál az összevont adóalap-számításra kötelezett kapcsolt vállalkozások összesített elábé összegének kimutatására.

A **4. sor** szolgál az összevont adóalap-számításra kötelezett kapcsolt vállalkozások összesített közvetített szolgáltatások értéke összegének kimutatására.

Az **5. sorban** kell feltüntetni az 3. sor szerinti összesített elábé és a 4. sor szerinti, összesített közvetített szolgáltatások értékéből azon ráfordítás-részek együttes összegét, amelyek olyan termékek (árúk), szolgáltatások értékesítéséhez kötődnek, amelyek után a számvitelről szóló törvény szerint export árbevételt kell elszámolni.

A **6. sorban** kell feltüntetni az 3. sor szerinti elábé értékéből azon ráfordítás-részt, amelyet az összevont (csoportszintű) adóalap-megállapításra kötelezett vállalkozó adóalany bármelyike közfinanszírozott (tb- finanszírozásban részesülő) gyógyszer értékesítésével vagy dohánykiskereskedelem-ellátási tevékenységet végző jogalany a dohány bekerülési értékével összefüggésben számol el. Továbbá a külön jogszabály alapján dohánykereskedelem-ellátási

tevékenységet végző adózó esetén az általa dohánytermék-kereskedők részére történő továbbértékesítési célból vásárolt és továbbértékesített, a számvitelről szóló törvény szerinti eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt dohánytermék beszerzési értékét.

Az **7. sorban** kell feltüntetni a 3. sorból az elábé azon ráfordítás-részét, amelyet az elszámolóházi tevékenységet végző szervezet a földgázpiaci és villamosenergia-piaci ügyletek elszámolása érdekében vásárolt és továbbértékesített, a földgáz és villamosenergia kapcsán elábé-ként számolt el.

A **8. sorban** kell feltüntetni az összevont adóalap-számításra kötelezett kapcsolt vállalkozások összes elábé- jének és összes közvetített szolgáltatások értéke együttes összegének azt a részét, amely a Htv. 39. § (4)-(5) és (9) bekezdése szerinti számítás eredményeként áll elő (ez a számadat nem haladhatja meg a 3. és a 4. sor szerinti adat együttes összegét).

A **9. sor** szolgál annak kimutatására, hogy mekkora az az összeg, amellyel ténylegesen csökkenthető az összevont nettó árbevétel elábé és közvetített szolgáltatások együttes értéke jogcímen, az összevont, csoportszintű adóalap kiszámítása érdekében. Ez a számadat a korlátozás nélkül levonható csoportszintű tételek (5. sorban, 6. sorban és 7. sorban feltüntetett összegek) és a 8. sorban szereplő összeg együttes összegeként áll elő.

A **10. sorban** kell feltüntetni azt, hogy mekkora az összevont, csoportszintű adóalap összege. Ennek érdekében a csoportszintű nettó árbevétel (1. sor) összegéből le kell vonni a korlátozás alá nem eső nettó árbevétel-csökkentő tételek (ráfordítások, költségek) együttes, csoportszintű értékét (2. sor), továbbá a 9. sorban szereplő, ténylegesen levonható elábé és közvetített szolgáltatások együttes összegét.

A **11. sorban** kell rögzíteni az adóalany vállalkozási szintű alapjának összegét. Ez az adat nem az általános szabályoknak megfelelően a vállalkozás szintjén előálló nettó árbevétel és nettó árbevétel-csökkentő tételek egyenlegeként áll elő, hanem a 10. sorban szereplő csoportszintű, összesített adóalap árbevétel-arányos összegeként. Ezért a 10. sorban szereplő összeget meg kell szorozni a vállalkozás nettó árbevétele (vonatkozó betétlap II. 1 sorában kiszámított nettó árbevétel összege) és az összes, csoportszintű nettó árbevétel összege (III. 1. sor) hányados értékével (a hányadost 6 tizedesjegyre kell számítani).

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „F” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Ha a vállalkozó (adózó) több önkormányzat illetékességi területén végez állandó jellegű iparüzési tevékenységet, azaz a székhelye szerinti önkormányzat illetékességi területén kívül (más belföldi településen vagy külföldön) van legalább egy telephelye, akkor az „F” jelű betétlapot is ki kell tölteni.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

I. Adóalany

Az adóalany azonosítására szolgáló mező, az adózó nevét és adóazonosító számát (magánszemély esetén adóazonosító jelét, szervezet esetén adószámát) kell feltüntetni.

II. Alkalmazott adóalap-megosztás módszere

Ebben a pontban kell jelölni az adóévben, a vállalkozó által alkalmazott adóalap-megosztási módszert. A vállalkozónak a Htv. mellékletében szereplő megosztási módszerek közül a tevékenységre leginkább jellemző módszer alapján kell az adóalapot megosztani. Az adóalap-megosztás módszere tehát nem a vállalkozás választásának függvénye! Az 1. pont vagy a 3. pont melletti négyzetbe lehet X-et tenni, feltéve, hogy az adóalap-megosztásra az a leginkább jellemző, az alábbi korlátok figyelembevételével:

- Annak az adózónak, amelynek az adóévet megelőző adóévi adóalapja (időarányosan) meghaladta a 100 millió Ft-ot, csak és kizárólag a Htv. melléklete 2.1. pontja szerinti (komplex) megosztási módot lehet alkalmazni. Ezért ezen adózó csak a 3. pont melletti négyzetbe tehet X-et, figyelembe véve a következő pontokban foglaltakat is.
- Abban az esetben, ha a vállalkozó tevékenységére a komplex megosztási mód a leginkább jellemző, vagy ha ezt a módszert kell a vállalkozónak alkalmaznia - annak érdekében, hogy valamennyi megosztással érintett településre pozitív adóalap jusson -, akkor az „F” jelű betétlap III. pont 1., 2., 3., 4., sorait egyaránt ki kell kitölteni.
- A Htv. mellékletének 2.2 pontjában szereplő villamos energia vagy földgáz egyetemes szolgáltatónak, elosztói engedélyesnek, villamosenergia-kereskedőnek, földgázkereskedőnek a 4. pontnál lévő négyzetbe kell X-et tenni, esetükben ugyanis csak ez a módszer alkalmazható. Ekkor az egyetemes szolgáltatónak és az energiakereskedőnek az „F” jelű betétlap III. pont 5. és 6. sorait, elosztói hálózati engedélyesnek pedig az „F” jelű betétlap III. pont 7. és 8. sorait kell még kitölteni!
- Az építőipari tevékenységet végző vállalkozó (összes árbevételének legalább 75%-a építőipari tevékenységből ered) dönthet úgy is, hogy nem az általános szabályok szerint osztja meg az adó teljes alapját, hanem a Htv. melléklete 2.3. pontja szerinti specifikus megosztási mód alapján. Ez a döntési lehetőség annak az építőipari tevékenységet végzőnek is nyitva áll, melynek adóévet megelőző adóévi árbevétele a 100 millió forintot meghaladja. Ilyen irányú döntés esetén az 5. pont melletti négyzetbe kell X-et írni.

E megosztási mód esetén a székhely szerinti, valamint a Htv. 52. § 31. pont a) alpontja szerinti telephelyek szerinti településekre az adóalap 50%-át a hagyományos módokon kell megosztani, az adóalap másik 50%-át viszont az építőipari teljesítmény arányában azon települések között, melyek azért váltak telephellyé, mert az ott folytatott építőipari tevékenység időtartama az adóéven belül a 180 napot meghaladta. Ekkor - a székhely és a klasszikus telephelyek szerinti települések esetén - az „F” jelű betétlap III. pont 1. és 2. vagy 3. és 4. vagy 1., 2., 3., 4., sorait kell kitölteni, az építőipari tevékenység időtartama miatt telephellyé váló települések esetén pedig az „F” jelű betétlap III. pont a 9. és 10. sorait kell még kitölteni!

- A vezetékek nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozónak a Htv. melléklete 2.4.1. pontja alapján az adóévi adóalap 20%-át a székhelye és - Htv. 52. § 31. pont a) alpontja szerinti - telephelye(i) szerinti település(ek) között kell megosztania, mégpedig a Htv. melléklete szerinti személyi jellegű ráfordítás arányában [1.1.], eszközérték-arányosan [1.2.] vagy komplex [2.1.] megosztási módszer alkalmazásával. Míg az adóalap (fennmaradó) 80%-át az összes előfizetője és településen lévő előfizetők arányában kell megosztania. Ezen vállalkozó az „F” jelű betétlap II. pont 1., 2. vagy 2. sornál és 6. sornál tesz X-et. Ekkor az „F” jelű betétlap III. pont 1., 2., 3. és 4. sorait, valamint II. és 12. sorait kell kitölteni!
- A vezetékes távközlési szolgáltatást nyújtó vállalkozó esetén csak a Htv. melléklete 2.4.2. pontja szerinti megosztási mód alkalmazható. Ezért ezen adózó csak e helyre tehet X-et. Ekkor az „F” jelű betétlap III. pont 13. és 14. sorait kell kitölteni! Ha viszont a vezetékes távközlési szolgáltatást nyújtó vezetékek nélküli távközlési szolgáltatást is nyújt, akkor az „F” jelű betétlap III. sor 15. és 16. sorait is ki kell tölteni.

III. Megosztás

Ha az adózó a személyi jellegű ráfordítás szerinti adóalap-megosztást alkalmazza, akkor az 1. és 2. sorokat kell kitölteni. Amennyiben az eszközérték-arányos megosztási módszert alkalmazza úgy 3. és a 4. sorokat kell kitölteni. Ha a vállalkozás a komplex megoldási módszert alkalmazza, abban az esetben az 1-4. sorok mindegyikét ki kell tölteni.

A vezetékes távközlési tevékenységet végző vállalkozásnak a vállalkozási szintű adóalap 20%-a esetében az 1. és 2. sorokat vagy a 3. és 4. sorokat vagy az 1-4. sorokat, míg a vállalkozási szintű adóalap (fennmaradó) 80%-a esetében a 11. és 12. sorokat kell kitöltenie.

1. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.1. pontja alapján számított (vállalkozás szintű) személyi jellegű ráfordítás összegét, azaz a személyi jellegű ráfordítás arányában történő adóalap-megosztás vetítési alapját.

2. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztási módszer alkalmazása során az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült (oda jutó) személyi jellegű ráfordítás összegét.

3. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.2. pontja alapján számított a székhely, telephely szerinti településre jutó összes eszközérték összegét, azaz az eszközarányos adóalap-megosztás vetítési alapját.

4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült (oda jutó) eszközérték összegét.

5. sor: E sorba kell írni az egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó összes számviteli törvény szerinti nettó árbevételét, azaz ezen adózói körben a megosztás vetítési alapját.

6. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni az egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó, az önkormányzat illetékességi területére jutó, azaz a településen lévő végső fogyasztóktól származó, számviteli törvény szerinti nettó árbevételét.

7. sor: Itt kell rögzíteni a villamos energia elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az összes végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségét, vagyis ebben az adózói körben a megosztás vetítési alapját.

8. sor: Ez a sor szolgál a villamos energia elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az önkormányzat illetékességi területén lévő végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségének feltüntetésére.

9. sor: Építőipari tevékenységet végző esetén - ha a rá vonatkozó specifikus megosztási módot választja - ebben a sorban a vállalkozás egészének szintjén képződő építőipari teljesítmény (építőipari tevékenységből eredő nettó árbevétel, valamint az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értékének együttes összege) értékét kell feltüntetni.

10. sor: Ebbe a sorba az építőipari tevékenységet végzőnek a 9. sorban jelölt összegből azt a részt kell beírni, amelyik az adott településre jut.

11. sor: A vezetékek nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó esetén az utólag fizetett díjú szolgáltatást igénybe vevő előfizetők - adóév első napján érvényes - számát kell ebbe a sorba beírni.

12. sor: A 11. sorban feltüntetett előfizető számból ebbe a sorba azoknak az előfizetőknek a számát kell beírni, akiknek a számlázási címük az adóév első napján az adott településen található.

13. sor: A vezetékes távközlési szolgáltatást nyújtó esetén az adóév első napján szolgáltatást igénybe vevők számlázási címe alapján azonosított szolgáltatási helyek (az összes szolgáltatási hely) számát kell itt feltüntetni (ha az adózó egy címen több vezetékes szolgáltatást is nyújt, akkor is csak egy szolgáltatási helynek minősül).

14. sor: A 13. sorban szereplő szolgáltatási hely számból a vezetékes szolgáltatást igénybe vevő számlázási címe alapján az adóév első napján az adott településen lévő szolgáltatási helyek számát kell megadni.

15. sor: Ezt a sort annak a vezetékes távközlési szolgáltatónak kell kitölteni, amelyik vezetékek nélküli távközlési szolgáltatást is nyújt, de a vezetékek nélküli távközlési tevékenységből származó nettó árbevétele az összes árbevétel 75%-át nem éri el. Itt kell szerepeltetnie az utólag fizetett díjú vezetékek nélküli távközlési szolgáltatást az adóév első napján igénybe vevő összes előfizető számát.

16. sor: A 15. sorban szereplő számadatból azt az előfizető számot kell itt feltüntetni, amelyik - az előfizető számlázási címe alapján - az adott településre jut.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A„G” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A „G” jelű betétlapon a túlfizetésekről és a fennálló köztartozásokról kell nyilatkozni az adózóknak.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

A „G” jelű betétlapot kizárólag abban az esetben kell kitölteni az adózónak, ha túlfizetése vagy túlfizetés mellett fennálló köztartozása van.

II. Nyilatkozat

Az adózónak ebben a pontban kell nyilatkoznia az önkormányzati adóhatóságnál fennálló túlfizetés összegéről a túlfizetés elszámolásáról az egyes pontok melletti négyzetbe való jelöléssel. A túlfizetés összege felhasználható a később esedékes iparüzési adófizetésre, más adóban vagy más adóhatóságnál fennálló adó- vagy köztartozás kiegyenlítésére, illetőleg az adózó kérheti a túlfizetés visszatérítését is.

Az önkormányzati adóhatóság a túlfizetés összegét csak akkor térítheti vissza, ha az adózónak nincs az önkormányzati adóhatóságnál nyilvántartott adók módjára behajtandó köztartozása. Rendelkezés hiányában az önkormányzati adóhatóság a túlfizetés összegét - az Art. szabályai szerint - a később esedékes adóra számolja el.

III. Más adónemben, adóhatóságnál nyilvántartott lejárt esedékességű köztartozásra átvezetendő összegek

Az adózónak ebben a pontban kell nyilatkoznia a más adóhatóságnál nyilvántartott köztartozás összegéről, megjelölve a köztartozást nyilvántartó szervet, a köztartozás fajtáját, összegét és azt a bankszámlaszámot, ahová a köztartozást eredetileg meg kellett volna fizetnie.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „H” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A „H” jelű betétlap az önellenőrzési pótlék bevallására szolgál.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

A „H” jelű betétlapot minden olyan esetben ki kell töltenie az adózónak, amikor - az Art. alapján - korábban megállapított és bevallott adóalapját, adóját utólag önellenőrzéssel - akár terhére, akár javára - helyesbíti. Abban az esetben, ha a helyesbítés az adózó javára szolgál, akkor értelemszerűen a nyomtatvány utolsó két rovatában „az önellenőrzési pótlék alapja”, illetve az önellenőrzési pótlék összege” - nem szerepeltet adatot.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „I” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az IFRS-eket alkalmazókra vonatkozó adóalap-szabályokat a Htv. 2016. január 1-jétől hatályos 40/B-40/ M. §-ai, illetve 52. §-ának újonnan megállapított pontjai tartalmazzák. Ha a helyi iparüzési adókötelezettséget érintően valamely kérdést ezen §-ok nem érintenek, azaz speciális szabály nincs, az IFRS-t alkalmazó vállalkozásoknak is a helyi iparüzési adó általános szabályait kell alkalmazniuk.

Ennek megfelelően az éves beszámolójukat az IFRS-ek szerint készítő vállalkozóknak az „I” jelű betétlapon kell számot adniuk nettó árbevétel és az adóalapjukat befolyásoló egyéb tényezők (elábé, anyagköltség, közvetített szolgáltatások értéke, áttérési különbözet) összegéről, elemeiről. Emellett azonban ki kell tölteniük a főlapot és az „E” jelű betétlapot is.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

I. Adóalany

Az adóalany azonosítására szolgáló mező, az adózó nevét és adóazonosító számát kell feltüntetni.

II. Nettó árbevétel

II/1. A nem pénzügyi szektorba tartozó adózók nettó árbevétele

1. sor: A nettó árbevétel meghatározásának szabályait, azaz az adólap-megállapítás legfontosabb elemét a Htv. új 40/C. §-a rögzíti. A nettó árbevétel meghatározásának kiindulópontja a bevétel, melyet különböző növelő és csökkentő tényezőkkel korrigálva alakul ki - a könyveiket nem IFRS szerint vezető vállalkozókkal azonos adójogi megítélést biztosító - nettó árbevétel összege. Ennek megfelelően e sor értéke megegyezik a 2., valamint a 7-20-ig terjedő sorok összegének a 21-24. sorok összegével csökkentett, 25. sorral korrigált értékével.

2. sor: A bevétel magában foglalja az áru értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetén, valamint jogdíjra való jogosultság alapján az IAS 18 Bevételek című standard szerint bevételként (árbevételként) elszámolt összeget, továbbá az IAS 11 Beruházási szerződések című standard szerinti beruházási szerződés alapján elszámolt árbevételt, valamint minden olyan bevételt, melyet más standardok az IAS 18 szerinti árbevételként rendelnek elszámolni. Ezért ebben a sorban a 3-6. sorokban szereplő értékek összegét kell feltüntetni.

3. sor: Az áru értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetén, valamint jogdíjra való jogosultság alapján az IAS 18 Bevételek című standard szerint bevételként (árbevételként) elszámolt összeget kell ebben a sorban feltüntetni.

4. sor: Az IAS 11 Beruházási szerződések című standard szerinti beruházási szerződés alapján elszámolt árbevétel összegét kell itt szerepeltetni.

5. sor: Itt azon bevételeket kell feltüntetni, melyeket - az IAS 11 és az IAS 18 standardhoz képest - más standardok az IAS 18 szerinti árbevételként rendelnek elszámolni.

6. sor: Az IFRS-ek szerint a megszűnő tevékenységeket és az azokból származó bevételeket külön kell nyilvántartani, azokat a beszámolóban is el kell különíteni. Ezt az értéket kell ebben a sorban szerepeltetni.

7. sor: Az azonos termékek cseréje esetén - amennyiben azt az adóalany 2. sor szerinti bevétel megállapítása során nem vette figyelembe - az elcserélt áruk, szolgáltatások számlázott ellenértékét (annak hiányában valós értékét) ebben a sorban kell feltüntetni. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

8. sor: Tekintettel arra, hogy a nem számlázott utólag adott engedmény az IFRS-ek szerint csökkenti az árbevételt, ennek értékével - amennyiben az adóalany azt bevételként nem vette figyelembe - növelni kell a bevétel összegét a nettó árbevétel kiszámítása során. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

9. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni azt az összeget, amit halasztott fizetés esetén az adóalany, mint eladó - az IAS 18 Bevételek című standard 11. bekezdése szerint - kamatbevételként számol el. E rendelkezés értelmében ugyanis az IFRS-ek alkalmazása során a szokásos fizetési határidőt meghaladó fizetési határnap esetén a vevőtől származó (járó) ellenértéket az eladott termék, nyújtott szolgáltatás árbevételére és a későbbi fizetés miatt számított kamatbevételre kell bontani. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

10. sor: Az IAS 11 Beruházások standard 12. bekezdése szerint a szerződéses bevételt a kapott vagy járó ellenszolgáltatás valós értékén értékelik. A szerződéses bevétel mérését egy sor olyan bizonytalansági tényező befolyásolja, amelyek jövőbeli események kimenetelétől függenek. A becsléseket gyakran felül kell vizsgálni, ahogy események következnek be és bizonytalanságok oldódnak meg. A szerződéses bevétel összege ezért egyik időszakról a másikra növekedhet, vagy csökkenhet. Ezek közé tartozik az az eset, amikor a szerződéses bevétel összege csökken a vállalkozó által a szerződés megvalósítása során okozott késedelmekből eredő kötbérek hatására. Az így fizetett kötbér összegét ebben a sorban kell feltüntetni, mert az - magyar számvitelt alkalmazókkal azonos adókövetkezmények biztosítása érdekében - bevételnövelő tényező a nettó árbevétel értékének meghatározásakor.

11. sor: Ha az adóalany a Htv. szerinti közvetített szolgáltatásnak megfelelő ügyletet folytat, előfordulhat, hogy az IAS 18 alapján nem számol el bevételt (árbevételt), mert az ügylet az IFRS-ek fogalmi rendjében ügynöki értékesítésnek minősül [például saját nevében, de megbízója javára kötött adásvételi szerződéssel terméket (legyen az ingó vagy ingatlan) értékesít]. Amennyiben az adóalany ezt az értéket mégis bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

12. sor: Az IAS 18 Bevételek című standard 8. bekezdése rögzíti - többek között -, hogy egy ügynöki viszonyban a gazdasági hasznok bruttó beáramlásai magukban foglalják azokat az összegeket, amelyeket a megbízó nevében szedtek be, és amelyek nem eredményeznek növekedést a gazdálkodó egység saját tőkéjében, és a megbízó nevében beszedett összegek nem minősülnek bevételnek. A Htv. 40/C. §-a (2) bekezdésének e) pontja ezért a bevételnövelő tételek között rögzíti a saját név alatt történt bizományosi áruértékesítés számviteli törvény szerinti bekerülési értékét, amit a bevallás elkészítésekor ebben a sorban kell rögzíteni. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

13. sor: Az IFRS-ek értelmében a különféle áruértékesítéssel, a szolgáltatásnyújtással (ide értve a beruházási szerződésekkel összefüggő szolgáltatásnyújtást is), továbbá a jogdíjhasznosítással kapcsolatos fedezeti ügyletek esetén, a fedezeti ügylet eredményével - az eredmény előjelétől függően - csökkenteni vagy növelni kell az árbevételt. Ha a fedezeti ügylet miatt az IFRS-ek szerint árbevétel csökkentésének van helye, akkor - a magyar számviteli szabályokkal való

összhang megteremtése érdekében - ezen összeggel növelni kell az adóköteles bevételt. E korrekció összegét ebben a sorban kell feltüntetni.

14. sor: Az IFRS-ek szerinti pénzügyi lízingszerződés fogalma jóval több ügyletet fog át, mint a magyar jogban ismert pénzügyi lízingszerződés. Ezt a szerződéstípus és az azzal kapcsolatos elszámolási, beszámolási kérdéseket az IAS 17 Lízingszerződések című standard szabályozza. E standard 4. bekezdése szerint a lízing egy olyan megállapodás, amelynek keretében a lízingbeadó egy adott összeg megfizetése vagy fizetések sorozata ellenében átadja a lízingbevevőnek azt a jogot, hogy egy adott eszközt a szerződésben meghatározott ideig használhasson. A pénzügyi lízing pedig egy olyan lízing, amelyben a lízingbe adó lényegileg az eszköz tulajdonlásával járó összes kockázatot és hasznát átadja függetlenül attól, hogy a tulajdonjogot végül átadja-e.

Ebben a sorban a lízingfutamidő kezdetének adóévében a lízingfutamidő kezdetekor megjelenített követelés kezdeti közvetlen költségeket nem tartalmazó értékét kell feltüntetni, ami a nettó árbevétel megállapítása során bevételt növelő tétel. (A lízingfutamidő kezdete az az időpont, amikortól a lízingbevevő jogosult a lízingelt eszköz használatára vonatkozó jogát gyakorolni.)

15. sor: Az IAS 18 Bevételek standard szerinti árbevételbe nem tartozik bele a nem a szokásos tevékenységből eredő bevétel. Így - a könyveiket a magyar számviteli szabályok szerint vezetőkhöz képesti adósemlegesség érdekében - az ilyen tevékenységek kapcsán kapott ellenértéket e sorban kell feltüntetni, mint bevételnövelő tényezőt. Amennyiben az adóalany valamely nem szokásos tevékenységből származó ellenértéket már bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, annak összegét ebben a sorban nem kell feltüntetni.

16. sor: Az adósemlegességet biztosító bevételnövelő tételek közé sorolható az az előírás is, melynek értelmében az üzletág-átruházás esetén az eszközöknek a kötelezettségekkel csökkentett piaci értékét meghaladó vételár növeli az IFRS-ek szerinti bevételt. Ezt ugyanis a magyar számviteli szabályok - az IFRS-ekkel ellentétben - árbevételként rendelik elszámolni. A 16. sor ezen összeg feltüntetésre szolgál.

17. sor: Az IFRS-ek lízingszerződést és az azzal kapcsolatos elszámolási, beszámolási kérdéseket az IAS 17 Lízingszerződések című standard szabályozza. E standard 4. bekezdése szerint a lízing egy olyan megállapodás, amelynek keretében a lízingbeadó egy adott összeg megfizetése vagy fizetések sorozata ellenében átadja a lízingbevevőnek azt a jogot, hogy egy adott eszközt a szerződésben meghatározott ideig használhasson. A pénzügyi lízing olyan ügylet, amely lényegileg az eszköz tulajdonlásával járó összes kockázatot és hasznát átadja függetlenül attól, hogy a tulajdonjog végül vagy átadásra kerül vagy nem. A pénzügyi lízingtől eltérő minden más lízing operatív lízingnek minősül. Az ilyen szerződésekből származó bevételeket ebben a sorban kell feltüntetni.

18. sor: Itt kell feltüntetni az ásványi ércekből eredő bevételeket, mert az IAS 18. Bevételek című standard 6. bekezdésének (h) pontja szerint e bevételre nem terjed ki az IAS 18. standard hatálya.

19. sor: Az IFRS Biztosítási szerződésekből eredő bevételt (például kiterjesztett garancia ellenében kapott bevételt) kell itt feltüntetni.

20. sor: A Htv. 40/C. §-a (2) bekezdésének m) pontja értelmében, ha egy, a Htv. 40/C. § (1) bekezdés a)-d) pontja vagy a (2) bekezdés a), e) és g)-l) pontjai szerinti ügyletről számviteli bizonylatot

(számlát) állítanak ki, de az IFRS-ek alkalmazásával a számla szerinti összeg (teljes egészében) nem minősült adóköteles bevételnek a Htv. 40/C. § (1) vagy a (2) bekezdés alapján, akkor az így egyébként figyelembe nem vehető összeg is az adóköteles adóalapba tartozik. Ezt az összeget ebben a sorban kell feltüntetni.

21. sor: A Htv. 2016. július 1-jétől határozza meg a jogdíj fogalmát [52. § 51. pont]. A korábbi szabályozáshoz képest leszűkült a jogdíj-bevételt eredményező jogosultságok, tevékenységek köre, ennek megfelelően már nem része a jogdíjfogalomnak – többek között – a védjegy, a kereskedelmi név és az üzleti titok. A 2016. július 1-jétől hatályos jogdíjfogalom szerint kizárólag a szabadalom, a használatiminta-oltalom, a növényfajta-oltalom, a kiegészítő oltalmi tanúsítvány, a mikroelektronikai félvezető termékek topográfiájának oltalma és a szerzői jogi védelemben részesülő szoftver hasznosítási/felhasználási engedélyéből, valamint a felsorolt jogok értékesítéséből származó ellenérték minősül jogdíjbevéletnek. A Htv. 51/B. §-ának (2)-(4) bekezdései azonban bizonyos esetekben még lehetővé teszik azt, hogy a nettó árbevétel összegét a Tao. törvény 2016. június 30-án hatályos 4. § 20. pontja szerinti – bővebb tartalmú – jogdíjbevéttel lehessen csökkenteni.

22. sor: Külön jogszabály szerint felszámítható - árbevételeként elszámolandó - felszolgálati díjat nem terheli iparüzési adó, ezért azt le kell vonni a nettó árbevételeből. Ebbe a sorba a felszolgálati díj árbevételeként elszámolt összeget kell feltüntetni.

23. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az adóhatósággal elszámolt jövedéki adó, regisztrációs adó, energiaadó és alkoholos italok utáni népegészségügyi termékadó együttes összegét, melyből a 23.1-23.4. sorokban a jövedéki adó, a regisztrációs adó, az energiaadó, a népegészségügyi termékadó összegét külön is fel kell tüntetni.

24. sor: Az IFRS-ek értelmében a különféle áruértékesítéssel, a szolgáltatásnyújtással (ide értve a beruházási szerződésekkel összefüggő szolgáltatásnyújtást is), továbbá a jogdíjhasznosítással kapcsolatos fedezeti ügyletek esetén, a fedezeti ügylet eredményével - az eredmény előjelétől függően - csökkenteni vagy növelni kell az árbevétele. Ha a fedezeti ügylet IFRS-ek szerint az árbevétele növeli, akkor - magyar számviteli szabályokkal alvó összhang megteremtése érdekében - ezen a összeggel csökkenteni kell az adóköteles bevételt. E korrekció összegét ebben a sorban kell feltüntetni.

25. sor: Az IFRS 11. szerinti közös megállapodás szerinti tevékenység-végzés (pl. konzorciális szerződések szerinti közös tevékenység) elszámolása eltér a magyar számviteli szabályozástól. Az IFRS-ek szerint a tevékenység-végzés arányában kell az egyes tagoknál figyelembe venni a bevételt és az azzal összefüggő ráfordításokat, a magyar szabályozás szerint ellenben egy szervezetnél kell kimutatni e tételeket. Tekintve, hogy a Htv. – e tekintetben – a magyar számviteli szabályozás szerinti elszámolást írja elő, az IFRS-ek szerint kimutatott bevételt és a nettó árbevétel-csökkentőt tételeket korrigálni kell. A korrekció lehet pozitív vagy negatív előjelű, attól függően, hogy a közös tevékenység mely szereplőjéről van szó.

II/2. A pénzügyi szektorba tartozó adózók nettó árbevétele

E pont 1-10. sorai az éves beszámolóját az IFRS szerint készítő hitelintézet, pénzügyi vállalkozás és a befektetési vállalkozás adóalapjának levezetésére szolgál.

II/3. A biztosító nettó árbevétele

E pont 1-10. sorai az éves beszámolóját az IFRS szerint készítő biztosító adóalapjának levezetésére szolgál.

III. Eladott áruk beszerzési értéke

1. sor: Az eladott áruk beszerzési értéke (elábé) kiindulópontját a Htv. 40/F. §-ának (1) bekezdésében foglaltak rögzítik, a kereskedelmi áru fogalmának definiálásával. Ezt a kiinduló értéket kell a Htv. által meghatározott értékekkel korrigálni, így állítható elő az éves beszámolójukat az IFRS szerint készítő adóalanyokra irányadó elábé összege. Ezt az értéket kell feltüntetni az „E” jelű betétlap II/1. sorában is.

2. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni a kereskedelmi áruk értékesítéskor nyilvántartott könyv szerinti értékét. Kereskedelmi árunak az IAS 2 Készletek és az IAS 18 Bevételek című standardok szerinti, továbbértékesítés céljából vásárolt és birtokolt, üzleti évben értékesített áru, telek vagy más ingatlan minősül. Az IAS 2 Készletek című standard 6. bekezdésében foglaltakra tekintettel, csak azon eszközök minősülnek kereskedelmi árunak, melyeket a szokásos üzletmenetet keretében történő értékesítésre tartanak. Az e körön kívül eső, adóévben értékesített eszközök értékét ebben a sorban nem kell feltüntetni.

3. sor: Itt kell feltüntetni azon különféle - nem számlázott, számvitelről szóló törvény szerinti - kapott engedmények, rabattok összegét, melyek IAS 2 Készletek standard 11. bekezdése alapján a csökkentik a beszerzési értéket.

4. sor: Az elcserélt áruk, szolgáltatások számlázott ellenértéke (annak hiányában valós értéke) az IFRS szerinti könyvvezetésben nem jelenik meg, hiszen az IFRS-ek ezeket az eseteket nem tekintik önálló jogügyletnek. A magyar és a nemzetközi számvitelt alkalmazók adósemleges megítélése érdekében azonban a cserével megszerzett áru értéke növeli a nettó árbevételt (II/1. pont, 7. sor), a cserébe kapott készlet csereszerződés szerinti értékét pedig az elábé összegének megállapításakor lehet figyelembe venni növelő tételként. E sor ez utóbbi, elábét növelő tétel feltüntetésére szolgál.

5. sor: Ha a pénzügyi lízingbe adott eszköz nem minősül kereskedelmi árunak az IFRS-ek alkalmazásában, így annak értékét a 2. sorban feltüntetett összeg nem tartalmazza, akkor a pénzügyi lízingbe adott eszköz könyv szerinti értékét ebben a sorban kell feltüntetni.

6. sor: Ezt a sort akkor kell kitölteni, ha az IFRS-t alkalmazó, az IFRS-ek fogalmi rendje szerinti értelemben vett ügynökként ad el árut, s azután árbevételt nem számol el, de annak értékét a nettó árbevétel összegének meghatározása során a Htv. 40/C. §-ának e) pontja alapján bevételnövelő tételként figyelembe kell venni [II/1. pont 12. sor], mert az a magyar számviteli szabályok szerint árbevétel lenne. Az ilyen áru könyv szerinti értéke - melyet ebben a sorban kell feltüntetni - növeli az elábé-t.

7. sor: Itt kell feltüntetni a nem a szokásos tevékenység keretében értékesített áruk értékét.

8. sor: E sor szolgál azon, kereskedelmi árura vonatkozóan kötött fedezeti ügylet hatásának (eredményének) bemutatására, mellyel az IFRS-ek szerinti az áru beszerzési értékét csökkenteni kell. E tétel azért növeli az elábé összegét, mert a magyar számvitel nem ír elő korrekciót a fedezeti ügyletet illetően.

9. sor: Itt kell feltüntetni az ügynökként eladott áruk értékéből [6. sor.] és a nem a szokásos kereskedelmi tevékenység keretében értékesített áruk értékéből [7. sor.] azt a részösszeget, melyet az adóalany az adóévet megelőző adóévben elábé-ként már figyelembe vett.

10. sor: Itt kell szerepeltetni azon, kereskedelmi árura vonatkozóan kötött fedezeti ügylet hatását (eredményét), mellyel az IFRS-ek szerinti az áru beszerzési értékét növelni kell. E tétel azért csökkenti az elábé összegét, mert a magyar számvitel nem ír elő korrekciót a fedezeti ügyletet illetően.

11. sor: Az IFRS 11. szerinti közös megállapodás szerinti tevékenység-végzés (pl. konzorciális szerződések szerinti közös tevékenység) elszámolása eltér a magyar számviteli szabályozástól. Az IFRS-ek szerint a tevékenység-végzés arányában kell az egyes tagoknál figyelembe venni a bevételt és az azzal összefüggő ráfordításokat, a magyar szabályozás szerint ellenben egy szervezetnél kell kimutatni e tételeket. Tekintve, hogy a Htv. – e tekintetben – a magyar számviteli szabályozás szerinti elszámolást írja elő, az IFRS-ek szerint kimutatott bevételt és a nettó árbevétel-csökkentőt tételeket korrigálni kell. A korrekció lehet pozitív vagy negatív előjelű, attól függően, hogy a közös tevékenység mely szereplőjéről van szó.

12. sor: A Htv. értelmében a megszűnt tevékenység IFRS-ek szerint külön kimutatott bevételét és ráfordításait is figyelembe kell venni a helyi iparüzési adó alapjának számítása során. E sor szolgál a megszűnt tevékenység elábé-jának közlésére.

IV. Anyagköltség

1. sor: A Htv. 52. §-ának 67. pontja értelmében azokat az eszközöket kell anyagnak tekinteni, amelyek olyan anyagok vagy anyagi eszközök formájában vannak, melyeket a termelési folyamatban vagy a szolgáltatásnyújtásban használnak fel. Ezen eszközöknek az üzleti évben ráfordításként elszámolt, felhasználáskori könyv szerinti értékét kell e sorban feltüntetni.

2. sor: Itt kell feltüntetni számviteli törvény szerinti, nem számlázott, kapott kereskedelmi engedmények, rabattok és más hasonló tételek összegét, melyeket az adózó - a Htv. 52. §-ának 65. pontjában definiált - anyag könyv szerinti értékének megállapításakor az IAS 2 készletek standard 11. bekezdése alapján nem vett figyelembe.

3. sor: E sor szolgál azon, anyagra vonatkozóan kötött fedezeti ügylet hatásának (eredményének) bemutatására, mellyel az IFRS-ek szerinti az anyag értékét csökkenteni kell. E tétel azért növeli az anyagköltség összegét, mert a magyar számvitel nem ír elő korrekciót a fedezeti ügyletet illetően.

4. sor: Itt kell feltüntetni azon költségeket, melyeket az adózó az anyag felhasználásával létrehozott saját előállítású ingatlanok, gépek, berendezések bekerülési értékében már figyelembe vett. Annak értékét ugyanis még egyszer nem lehet figyelembe venni, ezáltal kétszeresen szűkítve a nettó árbevételt.

5. sor: Itt kell szerepeltetni azon, anyagra vonatkozóan kötött fedezeti ügylet hatását (eredményét), mellyel az IFRS-ek szerinti az anyag beszerzési értékét növelni kell. E tétel azért csökkenti az anyagköltség összegét, mert a magyar számvitel nem ír elő korrekciót a fedezeti ügyletet illetően.

6. sor: Ez a sor szolgál az anyagköltség összegének kimunkálására a nyomtatványon jelölt képlet szerint.

7. sor: Az IFRS 11. szerinti közös megállapodás szerinti tevékenység-végzés (pl. konzorciális szerződések szerinti közös tevékenység) elszámolása eltér a magyar számviteli szabályozástól. Az IFRS-ek szerint a tevékenység-végzés arányában kell az egyes tagoknál figyelembe venni a bevételt és az azzal összefüggő ráfordításokat, a magyar szabályozás szerint ellenben egy szervezetnél kell kimutatni e tételeket. Tekintve, hogy a Htv. – e tekintetben – a magyar számviteli szabályozás szerinti elszámolást írja elő, az IFRS-ek szerint kimutatott bevételt és a nettó árbevétel-csökkentőt tételeket korrigálni kell. A korrekció lehet pozitív vagy negatív előjelű, attól függően, hogy a közös tevékenység mely szereplőjéről van szó.

8. sor: A Htv. értelmében a megszűnt tevékenység IFRS-ek szerint külön kimutatott bevételét és ráfordításait is figyelembe kell venni a helyi iparüzési adó alapjának számítása során. E sor szolgál a megszűnt tevékenység anyagköltségének közlésére.

V. Közvetített szolgáltatások értéke

1. sor: Az IFRS-ek fogalmi rendjében a nem ügynökként végzett, egyébként - a Htv. 52. §-ának 40. pontja alapján - közvetített szolgáltatások értékének minősülő érték feltüntetésére szolgál.

2. sor: Ha az IFRS-ek szerinti ügynöki értékesítésnek minősül a Htv. szerint egyébként közvetített szolgáltatásnak minősülő ügylet és ennek kapcsán az adóköteles bevételt is növelni kell a Htv. 40/C. §-a (2) bekezdésének e) pontja szerint, akkor a közvetített szolgáltatás bekerülési értéke növeli azt az összeget, amelyet az IFRS-ek alkalmazása és a magyar számviteli szabályok szerint is közvetített szolgáltatások értékének kell tekinteni.

3. sor: E sor szolgál a közvetített szolgáltatások értéke összegének kimutatására, a nyomtatványon jelölt képlet szerint.

4. sor: Az IFRS 11. szerinti közös megállapodás szerinti tevékenység-végzés (pl. konzorciális szerződések szerinti közös tevékenység) elszámolása eltér a magyar számviteli szabályozástól. Az IFRS-ek szerint a tevékenység-végzés arányában kell az egyes tagoknál figyelembe venni a bevételt és az azzal összefüggő ráfordításokat, a magyar szabályozás szerint ellenben egy szervezetnél kell kimutatni e tételeket. Tekintve, hogy a Htv. – e tekintetben – a magyar számviteli szabályozás szerinti elszámolást írja elő, az IFRS-ek szerint kimutatott bevételt és a nettó árbevétel-csökkentőt tételeket korrigálni kell. A korrekció lehet pozitív vagy negatív előjelű, attól függően, hogy a közös tevékenység mely szereplőjéről van szó.

5. sor: A Htv. értelmében a megszűnt tevékenység IFRS-ek szerint külön kimutatott bevételét és ráfordításait is figyelembe kell venni a helyi iparüzési adó alapjának számítása során. E sor szolgál a megszűnt tevékenység közvetített szolgáltatások értéke összegének közlésére.

VI. Alvállalkozói teljesítések értéke

1. sor: A Htv. értelmében a megszűnt tevékenység IFRS-ek szerint külön kimutatott bevételét és ráfordításait is figyelembe kell venni a helyi iparüzési adó alapjának számítása során. E sor szolgál a folytatódó tevékenység alvállalkozói teljesítések értéke összegének közlésére. Az alvállalkozói

teljesítések értéke fogalma [Htv. 52. § 32. pont] egyaránt vonatkozik a könyveiket az IFRS-ek szerinti, illetve a magyar számviteli törvény szerint vezető vállalkozásokra.

2. sor: Itt kell szerepeltetni a megszűnt tevékenységből származó alvállalkozói teljesítések értéke összegét.

3. sor: E sor szolgál az alvállalkozói teljesítések értéke összegének kimutatására.

VII. Áttérési különbözet

Egyes tranzakciókból származó bevételeket a magyar számvitel és az IFRS-ek eltérő időpontokban rendelnek figyelembe venni. Ennek megfelelően egyes esetekben bizonyos ügyletek adóterhe az IFRS-t alkalmazók esetén előbb vagy később keletkezik, mint ha könyveiket a magyar számvitel szerint vezetnék (noha az adó összege azonos). Mindennek a következményeként előfordulhatna, hogy az IFRS-ek alkalmazására való áttérés miatt valamely tétel egy alkalommal sem minősül adóköteles bevételnek, mert a magyar számvitel szerint csak az áttérést követően kellene bevételként elszámolni, az IFRS-ek szerint viszont már az előző adóévek valamelyikében bevétel lett volna, így az áttérés adóévében vagy azt követően bevételként már nem jelenik meg. Ugyanígy a bevétel kétszeres adóztatása is előállhatna, ha az adott tétel a magyar számvitel szerint az áttérés évét megelőzően, az IFRS-ek szerint pedig az áttérés adóévében vagy azt követően jelenik meg a bevételek között.

E jelenség kiküszöbölésére a Htv. 40/J. §-ának (1) bekezdése megteremti áttérési különbözet jogintézményét, melynek összegét e pont alatt kell levezetni.

Az e pont alatti sorokat csak az áttérés adóévében kell kitölteni.

1. sor: Itt kell feltüntetni az áttérési különbözet azon elemeinek összegét, melyek az áttérés adóévének adóalapját növelik. Ez az érték megegyezik az 1.1. és 1.2. sorokban szereplő értékek összegével.

1.1.sor: Az áttérés adóévét megelőző bármely adóévben figyelembe nem vett olyan nettó árbevétel összegét kell ebben a sorban feltüntetni, mely az IFRS-ek alkalmazásával sem az áttérés adóévében, sem az azt követő bármely adóévben nem jelenik meg, nem jelenne meg az adóalap részeként, de ha a vállalkozó nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, e tétel - megfelelő elszámolása esetén - az áttérés adóévében vagy azt követően a helyi iparüzési alapját növelné.

1.2.sor: Az áttérés adóévét megelőző bármely adóévben figyelembe vett olyan nettó árbevétel-csökkentő tényezők összegét kell ebben a sorban feltüntetni, melyek az IFRS-ek alkalmazásával az áttérés adóévében vagy az azt követő bármely adóévben ismételten adóalap-csökkentő tényezőként jelennek meg, de ha a vállalkozó nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, e tételek azok megfelelő elszámolása esetén nem csökkentenék a helyi iparüzési alapját.

2. sor: Itt kell feltüntetni az áttérési különbözet azon elemeinek összegét, melyek az áttérés adóévének adóalapját csökkentik. Ez az érték megegyezik az 2.1. és 2.2. sorokban szereplő értékek összegével.

2.1. sor: Ebben a sorban az olyan árbevételt kell feltüntetni, mely az áttérés adóévéét megelőzően már az adóalap része volt, de - az IFRS-ek alkalmazására való áttérés következtében - az áttérés adóévében vagy azt követően ismét az adóalap részeként jelenik meg.

2.2 sor: Ebben a sorban azon nettó árbevétel-csökkentő tényezők értékét kell feltüntetni, melyeket az adóalany sem az áttérés évét megelőzően, sem az áttérés évében vagy azt követően nem vehet, nem vehetett figyelembe azok elszámolása miatt, de ha az adóalany nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, az áttérés adóévében vagy azt követően nettó árbevétel-csökkentő tényezőnek minősülnének.

3. sor: Az 1. és 2. sorban szereplő értékek összege adja az áttérési különbözetet, melyet ebben a sorban kell feltüntetni. Az itt szereplő érték előjele lehet pozitív és negatív is. Negatív értékű áttérési különbözet esetén a negatív előjelet is fel kell tüntetni.

Az itt szereplő értéket kell átvezetni a Főlap VII. pontjának 8. sorába.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „J” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A Htv. 41. §-ának (8) bekezdése értelmében a **közös őstermelői igazolvánnyal** rendelkező adóalanyok az adóévi iparüzési adókötelezettségüket úgy is teljesíthetik (tehát nem kötelező!), hogy az adószámmal rendelkező őstermelő adóalany a közös őstermelői tevékenységvégzésből származó teljes iparüzési adóalap alapulvételével (azaz a többi őstermelőre jutó adóalaprésszel együtt) állapítja meg, vallja be és fizeti meg a közös őstermelői tevékenység utáni adót. Az adómegállapítás ezen módjának választásáról a közös őstermelői igazolványban feltüntetett többi adóalanyoknak csak nyilatkozatot kell tennie az adószámmal rendelkező adóalany adóévi adóbevallásában, tehát nekik nem kell bevallást benyújtaniuk. E szabály vonatkozik a családi gazdaságokra, a családi gazdaság tagjaira is.

Az **I. pont** tartalmazza a nyilatkozat szövegét, valamint a „J” jelű betétlapok számát, ha azt négynél több adóalanyunk kell kitölteni. (Ha a közös őstermelői igazolványhoz 4-nél több személy tartozik vagy a családi gazdaság tagjai száma több, mint 4, akkor további „J” jelű betétlap kitöltése szükséges.)

A **II. pont** első részében kell rögzíteni az adószámmal rendelkező mezőgazdasági őstermelő, családi gazdálkodó adóalany nevét, adószámát. Ő az, aki a közös őstermelői tevékenység a családi gazdaságban folytatott tevékenység után bevallja az iparüzési adót.

A **II. pont többi részeiben** kell felsorolni a közös őstermelő igazolványhoz tartozók, illetve a családi gazdasághoz tartozó adóalanyok nevét, adóazonosító jelét, és a nyilatkozat hitelesítéshez szükséges aláírásokat. E személyeknek nem kell külön-külön iparüzési adóbevallást benyújtaniuk!